

REPORTATGE pàg 3

Beneficis i perjudicis del turisme a Barcelona: una experiència a peu de carrer

FUNDACIÓ BCN COMERÇ pàg 17

Salva Vendrell: "Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir, cal innovar"

línia santandreu

barcelona liniasantandreu.cat · Març 2017 · Núm. 78 · Difusió controlada per OJD-PGD: 13.667 exemplars mensuals

Colau no comprarà els solaris dels legionaris per fer-los fora

ERC i la CUP van demanar-ho durant l'últim plenari perquè és l'única via urbanística per expulsar el col·lectiu pàg 8

Foto: Neus Marmol

pàgs 12, 13 i 14

"Per fer front a la bombolla del lloguer cal poca demagògia i més efectivitat"

Entrevista a Carles Puigdemont

President de la Generalitat de Catalunya

CONTACTI AMB NOSALTRES

I LI OFERIREM UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS PER A PARTICULARS, COMUNITATS DE VEÏNS, COMERÇOS I EMPRESES

SERVEI LES 24H

GRUPO **MASTERCOLD**
FACILITY SERVICES

Calefacció
Instal·lacions de climatització
Sistemes elèctrics
Fontaneria - Pintura
Instal·lacions domèstiques
Manteniments Integrals

COVISA ©

www.mastercold.com

¿Necessites Diners?

PROFESSIONALITAT · EXPERIÈNCIA · DISCRECIÓ · RAPIDESA

Les millors condicions del mercat per a:

- ✓ Préstec a particulars i empreses
- ✓ Reunificació de deutes
- ✓ Hipoteques

Préstecs especials:

- ✓ Per a acceptació d'herències
- ✓ Per a taxistes
- ✓ Amb garanties en obres d'art

iCredits.es
Soluciones Financieras

20 MÁS DE años
DE EXPERIENCIA

Empresa inscrita en el Registre Estatal de l'Institut Nacional de Consum amb el nº 384/13 de la secció segona

icredits.es és una marca comercial de Lantor Consulting, sl

93 293 30 14

info@icredits.es · www.icredits.es
Passeig de Gràcia 63, 2º 4ª 08008 Barcelona

Turisme: parla el carrer

» Veïns d'alguns dels barris més turístics de la ciutat relaten quina és la seva relació amb aquest fenomen
 » Sorolls, pèrdua d'identitat i lloguers alts, d'una banda, i creació de riquesa i oportunitats laborals, de l'altra

Albert Ribas
BARCELONA

Que el turisme té efectes positius per a Barcelona és difícilment discutible. De la mateixa manera, també és difícilment discutible que en té de negatius. Per comprovar-ho només cal fer una cosa: passar un dia passejant i parlant amb la gent d'algunes de les zones més turístiques de la ciutat.

“Està molt bé que hi hagi turisme. Sort d'ells que vénen a comprar perquè si no aquí sobriem la meitat dels que som”. Així em contesta la Grego, una treballadora d'una parada de la Boqueria quan li pregunto pel turisme. Coses similars em diuen l'Imma i la Yamisela, que també treballen a l'emblemàtic mercat de la Rambla. “La gent d'aquí, sobretot la més jove, no ha deixat de venir pel turisme, sinó perquè tenen una altra manera de fer la compra. Van als centres comercials”, apunta l'Imma. Durant la conversa, la Yamisela també em diu que s'hauria d'intentar que el turisme fos “de més qualitat”.

Vaig cap a la sortida de la Boqueria. Alguns turistes fan fotos, altres gaudeixen de la gastronomia local. Després d'esquivar-ne algun, em dirigeixo a la Rambla avall i giro a la dreta a Nou de la Rambla. A la frontera entre el Gòtic i el Raval, preguntar sobre el turisme garanteix una conversa interessant. Primer parlo amb la Neus, que fa més de 60 anys que viu a Nou de la Rambla. “El barri està molt desmillorat i el turisme hi ha tingut a veure”, em diu. El Josep, un altre veí que fa molts anys que viu en aquest carrer, ho veu diferent: “El turisme, en general, el trobo bé”. Tots dos, però, deriven cap a un discurs que passa del turisme a la

El turisme és un dels motors econòmics de la ciutat. Foto: Arxiu

immigració i que, de ben segur, Donald Trump l'aplaudiria.

DIR NO A AIRBNB

De Nou de la Rambla marxo cap a Sant Antoni, un dels barris on el debat sobre els efectes del turisme és més intens. Isabel Sucunza és la propietària, juntament amb el seu soci, de la llibreria Calders del barri de Sant Antoni. Fa unes setmanes va explicar a través de Twitter com va rebutjar una oferta del portal de lloguer de pisos turístics Airbnb per tal que la llibreria aparegués en unes guies interactives.

Mentre fem un cafè, el primer que em diu la Isabel és el següent: “Has vist l'article d'en Monzó d'avui a La Vanguardia?”. A l'article ‘Reseu per Sant Antoni’, Quim Monzó parla, després que l'Ajuntament hagi decidit no donar més llicències d'hostaleria durant un any a una zona d'unes vint illes de carrers del voltant del mercat, del procés de gentrificació del barri. “El primer motiu de dir no a Airbnb és com a ciutadana. Visc al Raval i sé el que comencen a demanar aquí per pisos

com el meu. Sant Antoni té coses bones però tot plegat se n'està anant de mare”, em diu aquesta llibretera que fa tres anys que va obrir el seu negoci a Sant Antoni.

Abans de canviar de barri aprofito que el carrer Parlament té molta vida i que la mainada surt de l'Escola Ferran Sunyer. “El turisme és positiu perquè genera negoci per als comerços però també és veritat que crea incomoditats. Ara hi ha molts bars i tanquen tard”, em diu l'Adriana abans de recollir la seva filla. Les seves paraules, però, deriven cap a situacions relacionades amb la immigració. Em torna a sorprendre com, preguntada pel turisme, hi ha gent que de seguida fa un discurs agressiu amb els immigrants.

TERRASSES I PREUS DEL LOGUER

Pròxim destí, el Poble-sec. Encara sóc a Sant Antoni i em trobo l'Eduardo, que ha anat a buscar la neta a l'escola. Justament, viu al carrer Blai, al Poble-sec. Aquest carrer ha estat notícia per les denúncies veïnals relacionades amb la massificació i les terrasses de

bars i restaurants. “Els veïns estem farts del merder que hi ha al carrer, sobretot els caps de setmana. El Poble-sec era millor abans, quan hi havia botigues del barri, gent del barri... Ara només obren bars”, lamenta l'Eduardo.

Arribo al carrer Blai. Aturo la Montserrat, que viu al carrer del Poeta Cabanyes. Segons el seu punt de vista, al Poble-sec “està passant el mateix que en altres barris, que els diners estan per sobre de les persones”. Em parla d'un altre tema que preocupa els veïns, el preu del lloguer. “Hi ha un problema greu d'especulació. Els preus han pujat molt”, denuncia.

Al carrer Blai, qui també hi té molt a dir en tot plegat és la gent que es dedica a l'hostaleria. La Laura és la responsable d'un dels bars de més renom. “Nosaltres tenim turistes de tot arreu però també ve molta gent del barri”, m'explica. Quan li pregunto què en pensa de les queixes dels veïns, recorda el següent: “En aquest carrer abans hi circulaven cotxes i els veïns van demanar que fos de viants. Això implica negocis, te-

rrasses... però resulta que ara tampoc estan contents”.

CONTRASTOS

El Poblenou. Penúltima parada. Un altre barri de moda, amb el que això comporta de bo i dolent. “El barri ha canviat cap a bé però és cert que a l'estiu, sobretot a la rambla, no hi ha gaire tranquil·litat”, apunta la Caterina. La Sònia, en canvi, veu el barri pitjor que quan hi va arribar fa sis anys: “A la rambla ja hi ha botigues amb barrets mexicans i pakis de 24 hores”. Com ja m'ha passat en alguna altra conversa, escolto un discurs sobre la immigració força inquietant.

El Besòs i el Maresme. Última parada. Aquest barri és tot el contrari de la resta. El turisme pràcticament no hi arriba. És per això que una associació de veïns i una de comerciants volen proposar a l'Ajuntament mesures per atreure'n i així obtenir beneficis econòmics. Pregunto a veïns i comerciants què els sembla. Tothom es mostra escèptic i em fa l'efecte que no veuen gaire marge perquè la idea pugui funcionar.

Bo Bo i Bo

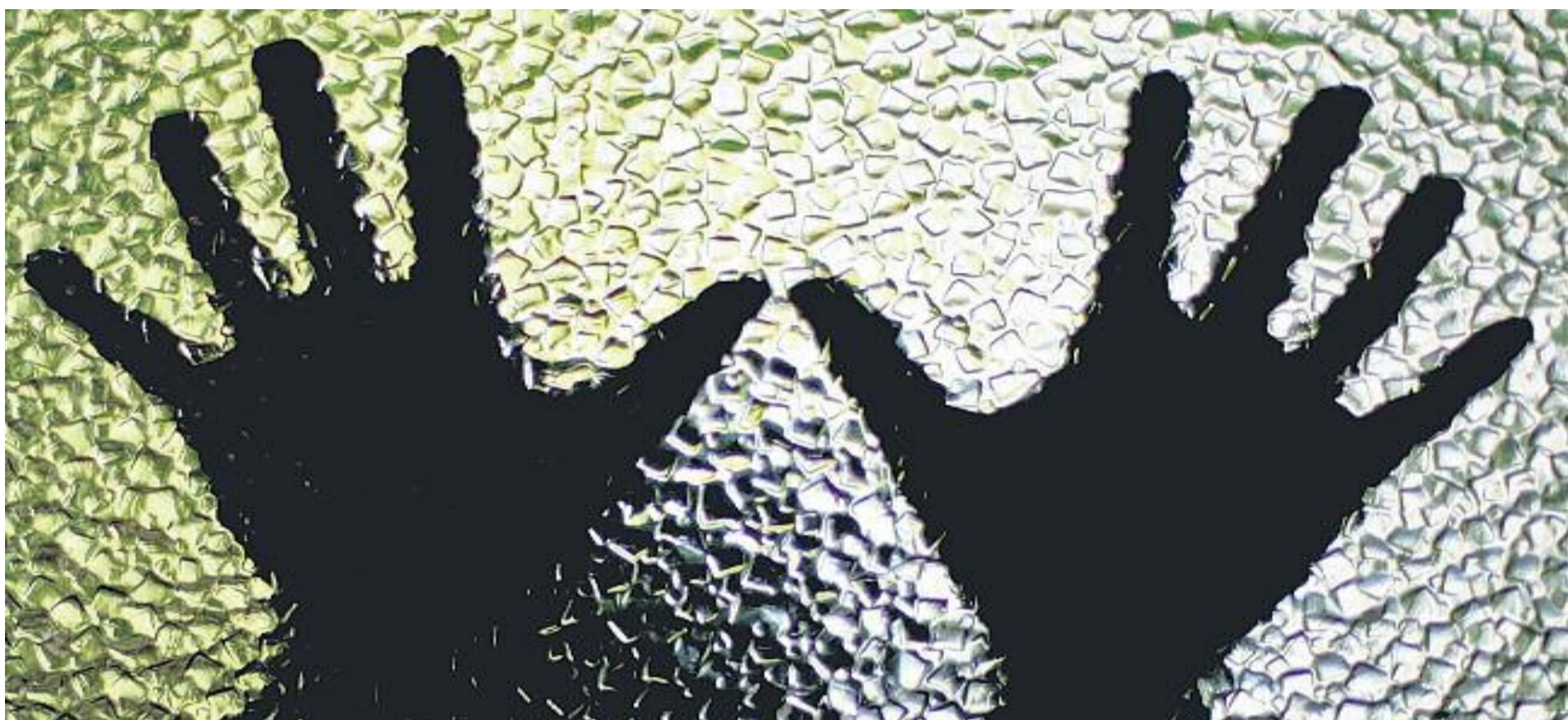

Frutos secos, cereales, legumbres, chocolates, setas, azúcar, arroces, conservas, bebidas, harinas, algas, semillas, té, infusiones, especias, miel, mermeladas, complementos dietéticos, bollería, superalimentos y muchas más cosas.

¡¡VISÍTANOS Y TE SORPRENDERÁS!!

Calle, Alcúdia, 49 - 08016 Barcelona - Tel. 93 011 14 24
 www.boboibo.es - info@boboibo.es

Alçar la veu contra el racisme

» Un vídeo de SOS Racisme gravat amb càmera oculta mostra la xenofòbia existent a Barcelona
 » Les entitats assenyalen la responsabilitat dels ajuntaments de fomentar la convivència

Andreu Merino
BARCELONA

La recent campanya de sensibilització llançada per SOS Racisme per denunciar la situació que pateixen moltes persones a Barcelona ha tornat a posar sobre la taula el debat sobre quina presència tenen actualment el racisme i la xenofòbia a la ciutat. Més enllà del que mostra aquest vídeo amb càmera oculta, *Línia Sant Andreu* ha volgut contactar amb experts que analitzin si es viu o no un repunt de les actituds xenòfobes i, sobretot, com es poden combatre.

EL RACISME QUE NO MARXA

“El racisme mai no ha deixat de ser un problema, tot i que ha passat per diferents fases”, considera

l'antropòloga del Centre d'Estudi i Recerca en Migracions de la UAB, Laia Narciso. En els mateixos termes s'expressa la portaveu de SOS Racisme, Alba Cuevas. “Les xifres d'agressions no evidencien un repunt recent, sinó una situació que va començar fa 5 o 6 anys”, diu. Cuevas considera que va ser aleshores quan diversos grups polítics -com el PP o PxC- van començar a assenyalar els estrangers com a causants de la crisi que patia el país. La portaveu de SOS Racisme denuncia un “racisme institucional” que ha legitimat la xenofòbia i ha provocat que moltes situacions de discriminació racista s'invisibilitzin. Una discriminació que en la majoria de casos, segons totes dues coincideixen a assenyalar, es produeix per motius islamòfobs.

En aquest sentit, Wafaa Mous-

saoui -membre d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR)- assegura que els atacs xenòfobs no són casos aïllats. “Jo vaig decidir entrar a l'UCFR perquè havia patit aquest tipus de racisme”, reconeix. És per això que Moussaoui anima a denunciar-ho públicament. “Hi ha qui té molt clar quins són els seus drets i deures, però moltes persones tenen por a fer-ho i pateixen la discriminació en silenci”, avisa.

ELS MUNICIPIS HAN D'ACTUAR

Tant Narciso com Cuevas i Moussaoui tenen clar que el combat contra el racisme necessita la implicació de les administracions. “Si només combatem el discurs xenòfob, ens oblidem de combatre la desigualtat”, apunta Narciso. “Cal assegurar els drets socials per a tothom i garantir el dret a ser ciutadà de ple dret”, afegeix.

Més enllà de la legislació impulsada per la Generalitat i l'Estat, les expertes també reclamen un paper actiu dels ajuntaments en la lluita per la igualtat. Cuevas considera els consistoris responsables de fomentar la convivència i “enfortir la cohesió social”. La manera de fer-ho, segons la portaveu de SOS Racisme, és promoure el coneixement entre comunitats a través d'espais de diàleg, fugint de l'àmbit merament folklòric. “Cal aprofitar el teixit associatiu, els centres cívics o les escoles per impulsar aquestes iniciatives”, reclama Cuevas.

Els municipis, segons Moussaoui, també tenen el deure de posar més facilitats que impediments a la convivència. “S'han d'impulsar polítiques que defensin la riquesa cultural”, defensa. L'activista d'UCFR considera necessari que els ajuntaments autoritzin la creació de

centres culturals o religiosos per poder treballar amb els joves musulmans, un debat que cada cop que ha sorgit a la ciutat de Barcelona ha despertat recels veïnals. “En molts casos els joves musulmans es radicalitzen perquè no hi ha cap espai dedicat a ells on es pugui evitar això”, argumenta.

Sigui com sigui, les entitats antiracistes reclamen la implicació de tothom en la lluita contra la xacra racista que, segons Narciso, ja no es basa únicament en el color de pell, sinó en raons com la llengua, la cultura o la religió. Totes reivindiquen inequívocament la necessitat d'alçar la veu. “Vivim i veiem el racisme cada dia. Els ciutadans no podem quedar-nos indiferents davant d'això i ho hem de denunciar”, conclou Cuevas. És evident, doncs, que encara queda molta feina per fer.

Amb amor i responsabilitat

... ADOPTA

El que ha estat abandonat

www.addaong.org Tel: 902 19 76 00

ong **adda**
 Associació Drets dels Animals - PUJOLIA 4 1976

PERQUÈ NO ET TALLIN

LA LLUM, L'AIGUA O EL GAS

POSEM TOTA
L'ENERGIA

Vine als 10 punts
d'assessorament
energètic de la ciutat

A **Sant Andreu** ens trobaràs a
l'Oficina de l'Habitatge
Carrer de Joan Torras, 49

MÉS INFORMACIÓ
www.habitatge.barcelona

O trucant al
010

Ajuntament de
Barcelona

Tribuna

El ja famosíssim autobús dels Hazte Oír

per lu Forn

Fa dies que no parem de veure un autobús que no el parem de veure perquè la denúncia de qui no vol que el veiem fa que, justament no parem de veure'l.

Anem a pams, però d'entrada, una cosa important: a qui no li agradin algunes de les coses que llegirà a continuació, li recomano que abans de criticar-me, llegeixi la peça fins al final, sobretot l'últim punt:

1/ Estic en contra del missatge que porta l'autobús d'Hazte Oír. Però és un missatge tan _____ (i aquí posi l'adjectiu desqualificatiu que consideri convenient) com molts altres missatges que veig i escolto cada dia. I alguns dels quals els considero molt més greus, ofensius i discriminatoris que aquest, començant per altres campanyes del mateix grup integrista radical. Per què aquest tema sí i els altres no? I ara vostè em dirà: "Tots. Fora tots". Perfecte, doncs tots. Llavors la pregunta és: per què altres temes més greus no han tingut aquesta campanya contrària?

2/ Hazte Oír és un grup integrista radical i a mi no m'agraden els integrismes i menys encara religiosos, però si aquesta gent es vol dedicar a fer campanyes amb els

seus diners, és el seu problema. Ara bé, si usen o han usat un sol centim de diner públic, la cosa canvia.

3/ El 100% de les campanyes i idees d'aquest grup són absolutament oposades a les meves, però mentre no vulnerin la llei tenen dret a expressar-les. Com vostè i jo tenim dret a expressar les nostres.

4/ La campanya d'aquest grup integrista pretén escampar un missatge i qui s'oposa pretén que no l'escampin i per aquest motiu pretenen immobilitzar el famós bus. Molt bé, pregunto: ¿quanta gent hauria vist el bus si hagués fet el seu recorregut sense que hagués existit la polèmica? Va, seré generós amb la xifra... 50 mil persones? (i sóc terriblement generós). Amb la polèmica, ¿quanta gent ha vist ara el famós autobús que no para de sortir a tots els informatius de TV i a tots els mitjans digitals i de paper i que, d'una altra manera no hauria vist mai? Si del que es tractava era de que el missatge no arribés, crec que s'ha aconseguit l'efecte contrari.

5/ Un col·lega em deia: "Però hem de permetre que aquesta gent digui aquesta barbaritat sense fer res? Que passegin el bus

sense cap problema?". Part de la resposta està als punts 1, 2 i 3, però afegeixo: el problema és el bus? I si aquesta campanya la fan només per internet, sense treure cap bus, llavors no és cap problema? Han fet campanyes pitjors, però com que a internet no sabem qui s'ho mira ni potser sabem que existeix, llavors no és cap problema? Encara que llavors arribi a més gent?

6/ En el cas concret que ens ocupa, és cert que la campanya d'Hazte Oír ha servit per fer pedagogia en positiu de la realitat que ells denuncien com una perversitat universal. Però, cal arribar a aquest extrem perquè els mitjans fem pedagogia de fets que passen a la nostra societat?

7/ Alguns mitjans que es converteixen en bandera de la "tolerància" estan inflant el tema per poder fer-se els enrotllats i, sobretot, per poder augmentar la seva audiència?

8/ I l'opinió expressada en aquesta peça és la d'una persona que ha patit no una sinó dues campanyes dels Hazte Oír i que, per tant, ha sentit la indefensió de ser objecte del sectarisme integrista.

Publicat a El Nacional.cat

Un diari participatiu

Memorial de tòpics

per Jordi Lleal

A Catalunya i als catalans se'ns atribueixen uns tòpics d'allò més curiosos, esbombats per polítics i mitjans informatius: Garrepes que només pensem amb els diners/provincians. Que tan sols veiem què passa a Catalunya i no ens adonem què passa a Espanya i al món/jueus. La memòria castellana atribueix l'esperit negociant i emprenedor dels catalans a ser hereus dels jueus conversos/tancats. Per no ser "oberts" com a altres contrades d'Espanya que al menor contacte ja es diuen amics/parlem català per fer la punyeta als que no ens entenen. Serà com els francesos o qualsevol altra persona que té idioma propi/mal educats. En parlar en català amb un interlocutor català davant la presència d'un castellà que no ens entén. Si un anglès parla amb un altre anglès, canviarà de llengua?/insolidaris.

Quan discutim al govern central l'espòli de les balances fiscals, se'ns retreu que no som prou solidaris amb els territoris "pobres" d'Espanya/deixem a banda la resta d'espanyols. A l'hora de reclamar el dret a decidir el nostre futur, amb un referèndum/victimistes. Sempre estem plorant que no ens donen prou i que ens tracten malament/odiem Espanya i als espanyols. Quan una gran majoria tenim parents i amics espanyols que apreciem i estimem/fracturem i dividim la societat entre independentistes i no independentistes. També es podria dir entre els dretes i els d'esquerres, els creients i els ateus/minoria adoctrinada per TV3. Curiosament l'audiència de TV3 no arriba al 20%/Nacionalisme identitari. Com es pot ser identitari en un país que és terra de pas i d'acollida des de fa segles?

líneasantandreu.cat publicitat 686 42 95 17

Dipòsit legal: B 11298-2010

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

redacció: liniasantandreu@comunicacio21.com

publicitat: publicitat@comunicacio21.com

administració: facturacio@comunicacio21.com

grup comunicació 21

amic EGM Difusió controlada 13.667 exemplars mensuals

amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Actualitat a la xarxa

#TiraDeLaManta

#Històrics

#Inhabilitats

@sergipicazo: Cops judicials al finançament irregular de Convergència (cas Palau, 4%) i PP (València, Bárcenas i Gürtel). Un revés contra el Règim del 78.

@RTorquemada: La recuperació de Ter Stegen, l'obra mestra de Neymar, la presió d'Iniesta, el gol de Sergi Roberto, el govern de Busi. No hi ha res com somiar.

@Pdemocratacat: #presidentMas: "Avui veiem una doble imatge: la d'una democràcia de qualitat al Regne Unit i la d'una democràcia de fireta a l'Estat espanyol".

Un diari obert

► **L'Espanya del Tribunal Suprem**

per Gemma Aguilera

Votar un partit feixista, desgravar-se a la declaració de la renda la quota de la subvencionada Fundació Nacional Francisco Franco, mantenir vigents els consells de guerra a milers de víctimes del franquisme assassinades per haver traït la pàtria, recórrer a les clavegueres de l'Estat i als diners públics per fer guerra bruta contra Catalunya i homenatjar la División Azul amb presència de càrrecs públics de l'Estat.

Són pràctiques emparades per la Constitució espanyola. Legals i ajustades a l'Estat de dret. Però una urna de cartró amb paperetes a dins sense cap efecte jurídic ni polític és “un torcebraç a l'Estat de dret”, un desafiament imperdonable a la legalitat. Així és un Estat espanyol producte de quaranta anys de dictadura i quaranta més de democràcia empeltada de franquisme sociològic. Un Estat en el qual un fiscal del Tribunal Suprem defensa amb arguments polítics la petició de pena de nou anys d'inhabilitació per a Francesc Homs per prevaricació i desobediència en el procés participatiu del 9N. No cal afegir res més.

Aquest és l'Estat espanyol que

moltíssims catalans volen abandonar i que alguns espanyols volen transformar en un estat democràtic del segle XXI. D'aquests espanyols, una part vol fer la truita sense trencar els ous –Cosubiela, Rabell i l'oficialisme de Podemos-, però altres espanyols, com Íñigo Errejón, han pres consciència que per fer una truita potser caldrà trencar els ous. A Catalunya i a Espanya. I que si es trenquen els ous, no serà un acte il·legítim.

Però malauradament, també és l'Estat espanyol que PP, PSOE i C's volen blindar a cop de precintat urnes, amenaçar amb intervencions administratives i, si cal, utilitzar la força. Ras i curt, es neguen a desvincular-se de l'herència franquista i sacrifiquen la democràcia i el progrés en nom de la unitat d'Espanya.

A les portes Tribunal Suprem, unes 200 persones que acompanyaven Francesc Homs cridaven “volem votar”. L'endemà, quan Artur Mas havia de declarar com a testimoni, dos homes cridaven “traïdor, sediciós i corrupte”. Tampoc no cal afegir res més.

Publicat a *El Món.cat*

► **De garanties autonomistes**

per Bernat Dedéu

Encara em sorprèn com molts independentistes que es vanten tothora de tirar pel dret i de voler sobrepassar la llei espanyola s'estranyin o es mostrin indignats amb les represàlies amb què les invencions autonomistes pretenen tennallar el referèndum o qualsevol iniciativa que tingui com a centre gravitatori el lliure albir dels catalans. Així darremament, amb el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries (CGE) que, en un informe no vinculant, detecta una problemàtica legal amb la disposició addicional número trenta-u dels pressupostos, que els vincula directament a la celebració del referèndum. Qualsevol iniciativa vinculada a la consulta sobre l'autodeterminació (a saber, que relligui el futur de Catalunya a tot allò que decideixin els seus ciutadans a les urnes) serà necessàriament contrària a l'Estatut, una llei espanyolíssima promulgada per Sa Majestat, la d'abans, no la d'ara, i, per tant, plenament subjugada a la carta magna i la unitat d'Espanya.

Que uns pressupostos en què s'inclou un referèndum són il·legals als ulls de la legislació espanyola no cal que ens ho vingui a revelar el CGE, ni la Verge Maria. Que de l'autonomia no en sortirà la independència i que, consegüentment, mai es podrà ordinar un procés independentista “de la llei a la llei” (a imatge de la transició espanyola del franquisme a la democràcia sota vigilància) és cada dia més palmari. De fet, l'Estat espanyol va tramar hàbilment aquesta estratègia al mateix Estatut del 2006, que els catalans votaren amb molta parsimònia: en el preàmbul de-

lirant del seu entramat ja es deixa ben clar que “el Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania, ha definit Catalunya com a nació, d'una manera àmpliament majoritària. La Constitució espanyola, en l'article segon, reconeix la realitat nacional de Catalunya com a nacionalitat.”

Relegant el concepte de nació al de voluntat i de sentiment i descafeïnant-lo a la carta magna com a nacionalitat, l'espanyolisme va assegurar-se hàbilment que el Parlament i la Generalitat fossin en ells mateixos un impediment legal contra la voluntat lliure dels catalans. Al seu torn, negant el caràcter de nació, hom s'assegurava que el govern legítim dels catalans no pogués apel·lar a les instàncies internacionals, que reconeixen el dret d'autodeterminació per a totes les nacions que viuen sota el jou d'una Administració que n'impedeix el lliure albir. Això ho sabíem de fa temps, com també sabíem que el referèndum d'autodeterminació no respon ni es basa en una partida pressupostària d'uns comptes autonòmics, ni en qualsevol iniciativa que vulgui proclamar-se des d'un marc legal autonòmic. No hi haurà llibertat, i això ho entén tothom, que neixi d'una teranyina immobiliària.

El referèndum no depèn de cap entramat legal, ni d'una disposició pressupostària. Només de 72 homes i dones ardis que vulguin deixar-se l'ànima pels seus votants i per tot allò que els han promès. La resta, poesia barata i més garantia d'autonomisme.

Publicat a *El Nacional.cat*

Parlen els veïns

Com valoren l'inici de les obres del parc de les Casernes?

per Toni Enguix

Albert

“Bé. Si han d'habilitar-hi un espai per poder passejar, perquè els nens puguin jugar-hi, per a gent gran o fer-hi una zona per a gossos, és una bona notícia. De fet, la idea de construir-hi edificis amb una zona verda a l'interior em sembla molt bé.”

Marina

“M'agrada que hagin començat, tot i que arriba 11 anys tard. Ja era hora que s'hi fes alguna cosa. La situació al barri en els darrers anys, pel que fa als equipaments, trobo que és prou bona, però mai no sobren equipaments o zones verdes com aquesta.”

Carme

“No estic al cas dels temps que han seguit aquestes obres, tot i que sé que van amb un cert retard. Tot i això, qualsevol cosa que es faci per als veïns i el barri és bo i sempre és millor que arribi, encara que sigui tard, que no pas que no arribi mai.”

David

“Està bé, perquè fins ara no s'hi feia absolutament res i la situació feia massa temps que estava aturada. Tot i això, queda molta feina encara per endavant i espero que també solucionin el problema a les Casernes, tot i que crec que jo això no ho veuré.”

Opinió en 140 caràcters

@IdoiaArreaza: La Sexta demana disculpes a Múrcia per saludar en català? M'hauré d'ofendre jo quan em parlen en castellà doncs...

@josepcosta: Quan fem un manifest de juristes dient que els problemes polítics els han de resoldre els representants del poble i no els juristes?

@JaumeTorres: Tot el que no sigui Ernesto Valverde o Jorge Sampaoli per substituir Luis Enrique serà una broma de mal gust.

IES Joan Fuster | Demanda dels familiars del professor assassinat

Els familiars d'Abel Martínez, el professor de l'IES Joan Fuster que va morir en mans d'un alumne aviat farà un any, han presentat una demanda judicial per reclamar el milió d'euros d'indemnització al Consorci d'Educació de Barcelona que ja havien reclamat per la via administrativa l'abril del 2016. El Consorci ha dit que l'expedient està pendent de dictamen i que esperen arribar a un acord.

Colau no comprarà els solaris on hi ha els legionaris per fer-los fora

» Es tracta de l'única opció urbanística per expulsar el col·lectiu
» ERC i la CUP ho van demanar durant el plenari del dia 1 de març

POLÈMICA ▶ El Consell Plenari del passat dia 1 de març va servir per constatar que l'Ajuntament no té la intenció de comprar els solaris on la Hermandad de Antiguos Caballeros Legionarios porta a terme les seves activitats.

Els grups municipals de la CUP-Capgirem Barcelona i d'ERC van presentar dos precés durant la sessió on demanaven que l'Ajuntament compri els terrenys per expulsar els antics legionaris, ja que es tracta de l'única operació urbanística que permetria l'expulsió. Durant la seva intervenció, el conseller de la CUP, Ivan Altimira, va demanar la compra "dels terrenys del local actualment ocupat pels antics legionaris per fer-hi un equipament públic".

En la mateixa línia es va moure la intervenció del conseller d'ERC Joaquim Pañart, que va demanar que el govern "compri els solaris per tirar endavant projectes més urgents". La resposta a la pe-

Els legionaris continuaran a Sant Andreu. Foto: Google Maps

tició de la CUP i d'ERC va arribar de la mà de la consellera de Barcelona En Comú Blanca Port. Port, que va remarcar que l'actual govern també rebutja la presència del col·lectiu, va recordar que la petició de suspensió de la cessió dels terrenys "la va fer la mateixa alcaldessa al Consorci de la Zona Franca, però el seu president la va rebutjar".

Posteriorment, Port va argumentar el rebuig del seu govern al prec d'ERC i la CUP pel fet que el sòl que ara ocupa la Hermandad

no té la qualificació per a equipaments sinó per a habitatges, cosa que no permetria al govern fer-hi equipaments públics.

PARC DE LES CASERNES

D'altra banda, recentment s'ha conegut que el parc de les casernes, que rebrà el nom de Parc d'Antoni Santiburcio, es començarà a construir entre l'abril i el maig. Serà la primera gran actuació després de l'acord signat a finals del 2015 entre l'Ajuntament i el Consorci de la Zona Franca.

Homenatge a les dones de la Motor Ibèrica del 1976

HISTÒRIA ▶ La parròquia de Sant Andreu de Palomar va acollir el passat dia 4 de març un acte d'homenatge al grup de dones, esposes dels treballadors de la fàbrica Motor Ibèrica, que l'any 1976 es van tancar per protestar contra la retallada de sous i alguns acomiadaments que volia dur a terme l'empresa.

La tanca va durar un mes i va acabar de males maneres. La policia va desallotjar la parròquia per la força i la protesta tampoc va servir perquè es fessin realitat les reivindicacions.

Unes 300 persones es van reunir a la parròquia per assistir a un homenatge que, principalment, ha estat impulsat per Òmnium Cultural de Sant Andreu. L'acte va començar amb un parlament de Lourdes Pinyol, coordinadora d'Òmnium, mentre que la periodista Jordina Tarré va ser la conductora de l'homenatge. Les diferents intervencions de tots els convidats van fer aflorar les emocions de tots els assistents, especialment amb la projecció d'una pel·lícula pràcticament inèdita d'aquells fets.

La PAH ocupa l'oficina del BBVA de Torres i Bages

Una imatge posterior a l'ocupació. Foto: Twitter (CNT_Barcelona)

PROTESTA ▶ Un grup d'integrants de la PAH, més de cinquanta, van ocupar el passat dia 2 de març l'oficina del BBVA que hi ha al carrer Torres i Bages amb Joan Torras.

Des de la PAH van explicar que el seu objectiu és que l'entitat bancària atengui a les famílies que estan reclamant canvis en la seva hipoteca i les que estan pendents que el banc els proporcioni un habitatge de lloguer social. Els membres del col·lectiu que van dur a terme la protesta van omplir de fulletons

l'oficina. Als papers s'hi podia llegir el text següent: "BBVA t'estafa amb l'IRPH, clàusules terra i fa fora la gent de casa seva". L'ocupació es va anar allargant i, fins i tot, unes quantes persones van fer nit a l'oficina. L'endemà els ocupants que encara hi havia a l'oficina bancària van marxar per anar a aturar un desnonament al barri de Roquetes, a Nou Barris.

De fet, la PAH ja va ocupar la mateixa oficina el passat mes de febrer per intentar negociar amb el banc.

L'EGM atorga 9.000 lectors a Línia Sant Andreu

COMUNICACIÓ ▶ Les últimes dades de l'Estudi General de Mitjans (EGM) atorguen 9.000 lectors al periòdic *Línia Sant Andreu*. D'aquesta manera, la capçalera, fundada l'any 2010, confirma la seva presència territorial al districte.

Cal recordar, a més, que *Línia Sant Andreu* és l'única publicació del districte que està auditada per OJD/PGD, i que distribueix 13.667 exemplars gra-

tuïts certificats a través del teixit comercial i dels diferents equipaments municipals.

Línia Sant Andreu pertany al Grup Comunicació 21, que edita en xarxa una vintena de capçaleres de proximitat i distribueix 418.617 exemplars certificats a la ciutat de Barcelona i la seva àrea metropolitana, aconseguint arribar a nous *targetes* de lectors complementaris als de la premsa generalista.

El teu Línia a **facebook**

segueix-nos!

facebook.com/liniaxarxa

20 edicions de proximitat

Som Meridiana vol que s'acceleri la transformació de l'avinguda

MOBILITAT ▶ La plataforma Som Meridiana ha publicat recentment un manifest amb la intenció de marcar ben de prop les intencions de l'Ajuntament amb la reforma de l'avinguda Meridiana. Al manifest, la plataforma, que considera que l'única proposta vàlida de les quatre que va presentar el consistori és la que contempla la reducció de dos carrils (un per cada sentit), deixa clar que assumeix el manifest 'Volem deixar de ser la Ciutat Oblidada!'. Aquest manifest el van publicar fa mesos les associacions de veïns de La Sagrera, Navas, Sant Andreu de Palomar, juntament amb associacions de Nou Barris, Sant Martí i la FAVB.

"Volem que la transformació de la Meridiana tiri endavant ja i sigui un projecte ambiciós. Hem de fer una ciutat pels pròxims 30 anys i no trobar-nos que d'aquí a pocs dies veiem que no ha estat suficient". Així s'explica Pau Maduell, portaveu de Som Meridiana, en declaracions a *Línia Sant Andreu*. Maduell deixa clar que "l'única proposta que ens sembla bona de les que va presentar l'Ajuntament és la que incorpora una reducció de dos carrils" i afegeix

La Meridiana és una de les avingudes d'entrada a la ciutat. Foto: Cristian López

que "es tracta d'un bon punt de partida per anar treballant en la reducció progressiva del trànsit al conjunt de la ciutat".

Les intencions de l'Ajuntament, tal com va explicar la tinent d'alcalde Janet Sanz el passat novembre en una reunió amb els veïns, són enllestir la reforma en el tram que va entre Aragó i Fabra i Puig durant aquest mandat. Sobre això, Maduell considera que "el projecte ha de ser global". De fet, el manifest de la plataforma demana que les dues fases que

contempla l'Ajuntament per dur a terme la reforma "siguin fetes en una sola".

CONSENS POLÍTIC

Per últim, Som Meridiana també té com a objectiu que el projecte de transformació d'aquesta avinguda vagi més enllà de possibles canvis polítics. És per això que han començat una sèrie de contactes amb les institucions implicades "per facilitar que la transformació es faci amb grans consensos i compromisos clars de totes les parts".

Entreguen 167 pisos del pla de reforma de les cases barates

EL BON PASTOR ▶ L'Ajuntament ha entregat recentment 167 pisos dels tres blocs que formen part de la tercera fase de remodelació de les antigues cases barates del Bon Pastor als afectats per aquesta reforma urbanística.

Es tracta de pisos de quatre, tres -la majoria-, dos i, en un cas, d'una habitació construïts, tal com expliquen des del consistori, "amb criteris de sostenibilitat

i d'estalvi energètic". A banda de la construcció d'aquests nous pisos, l'Ajuntament també ha dut a terme una millora de l'espai públic amb l'ampliació de zones de vianants i zones verdes.

D'altra banda, la redacció de la quarta fase, d'un total de cinc, d'aquest projecte de transformació urbanística ja està en marxa. Significarà la construcció de 245 pisos més.

Suport polític a la construcció del nou institut a La Sagrera

ENSENYAMENT ▶ El plenari del Districte va aprovar l'1 de març una declaració a favor de la construcció del nou institut a La Sagrera.

El text, que dona suport a la campanya 'A La Sagrera fem institut', que impulsen el col·lectiu #instialasagrera, l'Associació de Veïns de La Sagrera i la Coordinadora d'AMPA's del districte, reconeix que al barri i al conjunt de Sant Andreu "fa molts anys que hi ha una manca de places d'educació pública". Una situació, s'afegeix en el document, que "a la secundària es farà evident els pròxims anys amb l'arribada a aquesta etapa dels infants provinents de noves escoles i de les línies addicio-

nals". Per tot plegat, tots els partits insten al Consorci d'Educació a "planificar la creació d'aquest nou institut per tal que entri en funcionament el curs 2019-2020".

INSTITUT MARTÍ I POUS

D'altra banda, la Generalitat ha adjudicat la construcció de l'Institut Martí i Pous. Les obres restauraran i habilitaran l'edifici B de la Fabra i Coats. La intenció del Consorci és que el centre entri en funcionament el curs vinent en mòduls prefabricats i que els alumnes es traslladin al nou edifici el curs 2018-2019. Per últim, l'Institut Escola el Til·ler obrirà les seves portes al setembre al Bon Pastor.

SOC

Servei d'Ocupació de Catalunya

Generalitat de Catalunya

MINISTERIO DE EMPLEO Y SEGURIDAD SOCIAL

Fes un salt i millora el teu futur professional!

▪ **CURS ADMINISTRACIÓ BASES DE DADES - IFCT0310**
administrador bases de dades, sistemes de gestió, tècnic data mining...

▪ **CURS ERP-CRM - IFCT0610**
consultor ERP-CRM, tècnic - comercial ERP-CRM, programador ERP-CRM

T'INTERESSA!

- Cursos Gratuïts adreçats a persones desocupades
- Estudis mínims de Batxillerat o equivalent
- 570 hores amb pràctiques en empresa
- Obtindràs un títol oficial del Ministerio de Educación

Perfils molt demandats per les empreses

Alt nivell d'inserció laboral

Aprofita l'oportunitat

INICI INMEDIAT!

FUNDESOC

C. Aprestadora, 158 - L'Hospitalet de Llobregat

Tel. 936 674 436 660 656 661

hospitalet.fundesoc@gmail.com - www.fundesoc.cat

veïns en línia

El judici del cas Palau, en marxa

La FAVB, que exerceix d'acusació particular, confia que Millet sigui condemnat a presó

JUSTÍCIA/ La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que exerceix d'acusació particular en el cas de l'espoli, la corrupció i el malbaratament al Palau durant els anys en els quals Fèlix Millet i Jordi Montull n'estaven al capdavant, va oferir una roda de premsa el passat 28 de febrer per explicar la seva postura un dia abans de l'inici del judici.

La presidenta, Ana Menéndez, el seu vicepresident, Albert Recio, i l'advocat Àlex Solà van ser els encarregats d'explicar el punt de vista de la federació en aquest cas. Els representants de l'entitat van explicar que aquest cas entra en una doble dimensió, de "saqueig del patrimoni públic" i de "corrupció política". Al mateix temps, es van mostrar confiats que Millet haurà d'entrar a la presó i van assegurar que en cap cas acceptaran un pacte que impliqui una reducció de la condemna o que serveixi per evitar que els principals acusats (els mateixos Millet, Montull, l'extresorer de Convergència, Daniel Osácar, i Gemma Montull) hagin d'ingressar a la presó.

Durant la seva compareixença, Ana Menéndez va assegurar que l'inici d'aquest judici significa "un bombardeig a l'oasi català", tot i que va lamentar que alguns dels possibles implicats en el cas no siguin jutjats perquè no s'hagi pogut provar la seva participació. Menéndez també va dir que, malgrat que el saqueig ha acabat, "no ha canviat res" en la direcció del Palau. Per la seva banda, el vicepresident Recio va apuntar que "el que estem fent és defensar el dret dels ciutadans. Estem parlant d'un procés que té una magnitud important i que suposa un desviament de fons públics absolutament obscè i, per tant, de-

fensem el dret de participar-hi". Posteriorment, Solà, que segons la FAVB ha tingut un paper clau perquè l'entitat hagi pogut exercir d'acusació particular, va afegir que espera que, un cop que hi hagi una sentència ferma sobre el cas, els acusats compleixin la pena que se'ls imposi. El lletrat va assegurar que, malgrat que la defensa faci servir l'edat avançada o possibles malalties amb l'objectiu d'aconseguir un tercer grau, aquesta qualificació s'ha de fer des de dins de la presó, de manera que no veuria motius perquè això no es produís. Tot i això, l'advocat va assegurar que intueix que els antics dirigents no passaran massa temps entre reixes. L'única 'concessió' que la FAVB va fer va ser dir que no s'oposaran a que Millet no hagi d'estar present a les sessions del judici, de manera que només hi haurà de ser a l'inici del judici i al seu final.

MILLET IMPLICA CDC

En la seva primera compareixença davant el jutge, Millet va confessar l'espoli del Palau, però també va implicar CDC en el cas. L'empresari va afirmar que el Palau servia per desviar diners de Ferrovial a Convergència a canvi d'adjudicacions d'obra pública i va afegir que un 2,5% del total del cost de l'obra era per a CDC, que ell rebia un 1% i que Montull es quedava amb un 0,5%.

EL CAS, EN UN BLOG

Precisament per anar seguint aquesta i altres informacions destacades del judici, la FAVB ha creat un blog informatiu en el qual va explicant en diferents entrades totes les novetats que es van produint al respecte. El blog és a www.favb.cat/caspalau.

L'associacionisme de la ciutat diu adéu a un dels grans, Josep Xarles

COMIAT/ L'activista veïnal santsenc Josep Xarles va morir el passat diumenge 5 de març després de patir una llarga malaltia. Xarles va ser vicepresident de la FAVB i també va ser el fundador i el primer president del Centre Social de Sants, el pal de paller de l'associacionisme veïnal de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, fundat el 1971.

La lluita de Xarles va ser premiada l'any 2008 amb la Medalla d'Honor de Barcelona, però més enllà d'aquest reconeixement, Xarles era molt conegut i estimat en el món de l'activisme veïnal. Va arribar a la ciutat, al barri de la Bordeta, quan tenia 16 anys i de seguida es va implicar en les lluites veïnals contra el franquisme i va formar part del grup de joves activistes que es reunien a l'església de Sant Medir. Més endavant, va ser una peça clau per algunes reivindicacions que van suposar victòries importants pel districte, com ara la recuperació del Vapor Vell, la construcció del parc de l'Espanya Industrial o la transformació de les Cotxeres de Sants i, de forma més recent, de Can Batlló.

La mort de Xarles arriba poc més de tres mesos després de la d'un altre dels grans noms propis de l'associacionisme veïnal de la ciutat, Manel Andreu, que va morir el passat dia 26 de desembre i que era el president de la FAVB quan Xarles formava part de la Junta.

La FAVB torna a clamar per la regulació de les terrasses

ESPAI PÚBLIC/ Nova crida perquè les terrasses formin part "d'un projecte de ciutat accessible, habitable i sostenible". A finals del mes passat, la FAVB va publicar un manifest on tornava a reclamar la regulació de les terrasses i la preservació de l'espai públic com a un dret col·lectiu.

El text subratlla que les terrasses són part del paisatge de la ciutat des de fa temps i que s'han "acceptat i acollit amb normalitat", però alerta que la quantitat ha crescut en els darrers anys i que, en conseqüència, l'espai públic s'ha deteriorat per "la seva apropiació a gran escala pels agents econòmics i la seva destinació a finalitats privades". El manifest també recull les exigències de la FAVB, com ara que es garanteixi un espai públic ordenat i que es protegeixin els drets a la salut, al descans i a la mobilitat, que hi hagi més inspeccions per sancionar les terrasses que incompleixen la normativa o que es revisin els impostos que paguen els seus propietaris, entre altres.

veïns en línia

La UB i la FAVB fan pinya per recordar 45 anys de lluites veïnals

ASSOCIACIONISME/ La Universitat de Barcelona i la FAVB sumen forces per recordar gairebé cinc dècades de lluites veïnals a la ciutat. La federació i la UB han signat un acord perquè es traspassi l'arxiu històric de l'entitat al Pavelló de la República amb un triple objectiu: aconseguir la preservació de tot el material, que inclou alguns documents molt antics que s'han de digitalitzar, permetre la catalogació de tots ells i, per últim, facilitar l'accés a totes aquestes fonts d'informació (cartells, fotografies i textos) dels últims 45 anys a tothom qui les vulgui consultar.

El fons de la FAVB és el més important i extens que existeix sobre el paper dels veïns durant els anys de la transició i serveix per ajudar a entendre com s'ha transformat la ciutat en aquests anys. L'acord té una validesa de 10 anys, però tant la FAVB com la UB esperen renovar-lo. Això sí, manté la federació com a única propietària de tota aquesta documentació.

El conveni es va presentar el passat dia 2 amb una compareixença conjunta de la presidenta de la federació, Ana Menéndez, i del director del Centre d'Estudis Històrics Internacionals-Pavelló de la República i vicedegà de la Facultat de Geografia i Història de la UB, Andreu Mayayo.

Menéndez va felicitar-se per la importància de l'acord i va dir que això pot servir perquè les diferents associacions de veïns de la ciutat "prenguin consciència de la importància dels seus fons docu-

mentals" i els vulguin compartir. "Amb aquest acord amb la universitat volem donar visibilitat a tot el nostre llegat i posar-lo a l'abast de tothom", va afegir la presidenta.

Qui també va mostrar-se satisfet va ser Mayayo, que va destacar que "si la ciutat és com és, només és gràcies a tots els moviments veïnals", i va afegir que aquest fons documental servirà per "cobrir l'actual déficit que tenim sobre la història de l'associacionisme de la ciutat". Mayayo va explicar que a la universitat li interessa "el moll de l'os de la Favb: actes de reunions, cartes, demandes, al·legacions a plans urbanístics..." i va admetre que, gràcies a aquests documents, serà possible aportar "una visió més policèntrica del moviment veïnal, on els veïns es convertiran en els protagonistes de la història i no en actors secundaris". "Fins ara s'ha fet un relat d'un passat que no es correspon amb la realitat", va afirmar.

Després de les intervencions de Menéndez i de Mayayo va prendre la paraula l'historiador i periodista Marc Andreu, que va destacar el valor del fons de la FAVB, que "explica la història d'un temps i d'un país". Andreu també va voler destacar el paper que ha jugat la federació des del 1972 (l'any en el qual va ser legalitzada) i va assegurar que va servir com a "paraigües dels moviments democràtics que encara no estaven legalitzats". L'historiador ha tractat el tema de les lluites veïnals a la ciutat en el seu llibre *Barris, veïns i democràcia*.

Una taula rodona sobre franquisme i moviment obrer

MEMÒRIA HISTÒRICA/ Mantindre vives les lluites obreres del segle passat. Aquest va ser l'eix vertebrador de la Taula rodona sobre la repressió franquista i el moviment obrer que la Fundació Macosa del Museu Històric-Social de la Maquinista i Macosa va organitzar el passat dia 1 a la seva seu, al carrer Ferran Junoy, al districte de Sant Andreu.

Montse Milà, presidenta de la Fundació, va ser la presentadora de l'acte, que va moderar Munsu Monpió, i en el qual hi van participar Maria Calvo, una antiga membre de la JSU i del PSUC, i dos antics sindicalistes, Carles Vallejo i Domènec Martínez.

Quatre dies per recordar la figura de Berta Cáceres

HOMENATGE/ Coincidint amb el primer aniversari de l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres, la Plataforma Berta Vive va dur a terme una sèrie d'activitats a principis d'aquest mes per homenajar la seva figura.

Les jornades van arrencar amb la projecció d'un documental sobre la seva figura als cinemes Girona i van seguir el dia 2 amb una concentració davant del consolat d'Hondures i una conferència a la Casa Amèrica. Divendres 3 es va fer el lliurament de premis del tercer festival DONAMCINE i els actes es van tancar el dia 5 amb una jornada cultural al matí i un concert a Can Masdeu, a Collserola.

Una xerrada temàtica sobre noves economies

ECONOMIA/ Els temps estan canviant ràpidament i, per tant, les relacions entre les persones també. L'economia no és un aspecte de la nostra vida quotidiana que es mantigui aliè a totes aquestes modificacions i per tal d'abordar els canvis, l'Aula Sagrada Família, a la Dreta de l'Eixample, va ser l'escenari d'una xerrada sobre noves economies el passat dia 2 de març.

En aquesta trobada, oberta a la participació dels veïns, hi van participar diferents representants del Banc del Temps de la Sagrada Família, del Mercat del Pagès, del Grup ECOS i de l'associació Esquerpa de l'Eixample Coopera.

Proposen desencallar el conflicte del Calaix de Sants sense enderrocar Can Vies

ENTITATS/ El Centre Social de Sants, amb el suport de la FAVB i del Secretariat de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, va presentar el passat 23 de febrer una proposta per desencallar la tercera i última fase de la construcció del calaix ferroviari de Sants. Aquesta iniciativa veïnal planteja modificar el Pla General Metropolità i desafectar les parcel·les encara per executar, al mateix temps que demana deixar Can Vies fora d'aquest projecte. És a dir, no enderrocar Can Vies.

Aquestes entitats defensen que aquesta proposta permetria iniciar un procés de participació veïnal per redistribuir els accessos al Calaix i a l'estació de metro de Mercat Nou del carrer Riera de Tena. Segons el Centre Social de Sants, el sistema d'execució d'aquest pla d'actuació urbanística "fa actual-

ment inviable que es posin d'acord els propietaris de les finques afectades que fa 14 anys que estan en aquesta situació", i considera que "ajornar en el temps aquesta afectació no fa més que precaritzar els veïns i veïnes que hi viuen".

En aquest escenari també caldrà veure fins on arriba el consens veïnal, ja que també hi ha veïns que consideren que Can Vies s'hauria d'enderrocar. De fet, fa unes setmanes es va presentar una altra iniciativa que demanava l'enderrocament i la construcció de la rampa, tal com establien els plànols del 2003. D'altra banda, el govern de Colau, que sempre ha defensat el manteniment de Can Vies i havia demanat a les entitats que agafessin la iniciativa, ha dit que estudiarà la proposta veïnal.

“L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat: ens juguem el futur aquí”

Carles Puigdemont

President de la Generalitat

Arnau Nadeu

Fotografia: Neus Marmol

Arribem a primera hora de la tarda al Parlament. És dia de sessió plenària. A la planta noble, les corredisses per anar a votar quan sona la campana se succeeixen. Les converses de passadissos també. I enmig d'aquesta atmosfera ens rep el president Puigdemont. Parlem en clau local durant una hora i mitja. La proximitat com a fil conductor.

Ja fa setmanes que va complir el seu primer any de mandat. Quina nota es posa en clau metropolitana?

No em poso nota. Crec que no ens l'hem de posar nosaltres. Ens poséssim la que ens poséssim no seria creïble. Si la tiréssim massa avall, la gent diria que és falsa modestia. Si la tiréssim massa amunt, es diria que és sobrevaloració. La nota l'han de posar els ciutadans i, sobretot i en particular, els alcaldes i alcaldesses d'aquest territori.

Amb tots ells ha demostrat tenir-hi una bona sintonia. Per exemple, l'alcalde de l'Hospitalet,

Núria Marín, ens deia en una entrevista que fa un any el diàleg amb la Generalitat “no era possible” i que des de la seva arribada a la presidència sí que ho és. Què ha canviat?

No ho sé, perquè no puc respondre per quina era la relació fa un any i què és el que fa explicable que hi hagués la situació que hi havia. Segur que hi ha arguments per a tots els gustos.

Potser el seu passat d'alcalde és un factor diferencial que explica el canvi.

El que és cert és que jo em continuo sentint alcalde. Quan vaig a un municipi empatitzo directament amb l'alcalde o l'alcalde, al marge del color polític que tingui. Perquè sé que tots ells han estat al capdavant de la societat en uns moments molt difícils i que són els primers responsables que el sistema no hagi caigut. Per tant, s'ha de ser solidari amb ells, perquè, de fet, difícilment tenim agendas gaire divergents de país.

Ah no?

El que preocupa un alcalde o alcaldessa preocupa el president de la Generalitat. I per això jo em poso a disposició de tots els ajun-

taments, que són la primera línia de defensa de l'Estat del benestar. Fer-ho forma part de la meva convicció, que a més a més ve alimentada per aquesta vocació d'alcalde que jo no he deixat de tenir. La mirada d'alcalde no es perd mai.

“La independència no és l'objectiu, és l'instrument per tenir un futur millor”

Refer ponts amb l'àrea metropolitana ha estat i és una de les seves prioritats?

És una prioritat de país. L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat. No hi pot haver futur de progrés per a Catalunya sense la realitat metropolitana, que està cridada a jugar un rol aglutinador i vertebrador potentíssim. Tant si ens ho mirem des d'un punt de vista econòmic com de coneixement, d'agenda social... L'àrea metropolitana en el seu conjunt és un pilar fonamental. Catalunya es juga el seu futur aquí.

Sobretot en termes econòmics, per descomptat.

La part del PIB de Catalunya que es concentra en aquest territori és immensa, i la potencialitat que té també. Només que analitzem el teixit de centres de recerca i de coneixement públics i privats ja ens en fem la idea. És un dels grans districtes europeus. Per tant, aquesta vocació europeista que té tot l'entorn metropolità és el factor que el Govern no només vol acompanyar, sinó també potenciar. Comptem plenament amb el rol que ha de jugar tot aquest territori en la construcció de la Catalunya del futur.

Entenc que fa referència a la Catalunya independent que vostè desitja, però estem parlant d'un territori on, tradicionalment, l'independentisme ha arrelat poc.

No ens obsessiona fer créixer la base independentista a l'àrea metropolitana. El que és important és que compartim allò que ja sabem que existeix: el captament democràtic. Diguem-ho d'una altra manera. Durant moltes dècades, l'autonomisme ha governat regions de Catalunya netament independentistes i no ha passat res. És a dir, el tema no va de ser o no

ser independentista, o de ser o no ser autonomista. Tothom pot contribuir a la defensa i al sosteniment del país. Jo no tinc cap dubte que els ciutadans de l'àrea metropolitana ja ho fan al mateix nivell que la resta i que ho seguiran fent, hi hagi una majoria política d'un sentit o d'un altre. Perquè per sobre de tot, el que sí que és indiscutible és el seu compromís democràtic.

La defensa del dret a decidir.

Exacte. Totes les enquestes que es publiquen sobre quina és la percepció dels catalans respecte del dret a decidir indiquen que la immensa majoria, el 80% i de vegades més, estan d'acord a fer un referèndum. I això no prejutja que estiguin a favor o en contra de la independència.

Més aviat sembla que estan dividits, en aquest sentit.

Això és secundari, quan parlem de respecte al dret a decidir. El que és important és aquesta voluntat de resoldre i de voler construir un esdevenidor comú a partir de la democràcia. I aquí no hi ha diferències. És igual la Catalunya metropolitana que la Catalunya no metropolitana. La Catalunya central que la Catalunya perifèrica. És igual. El capteni-

- **Molta gent veu amb por el camí cap a la independència, president.**
- **És clar, perquè hi ha una maquinària per atemorir. Es diuen ridiculeses grotesques.**
- **Molts ciutadans se les creuen.**
- **No ens han de tremolar les cames. Val molt la pena construir un nou país.**

ment és el mateix. I això és una de les coses de les quals com a país ens hem de sentir més orgullosos. Hi ha una solidesa de la convicció democràtica, es pensi el que es pensi, que és el que fa fort el moviment del dret a decidir.

Això no li qüestiono.

[Fa una pausa]. Per tant, tot plegat és el que ens fa sentir molt esperançats pel que fa a la construcció d'aquest país. Al costat d'aquest 80% llarg de gent que totes les enquestes diuen que vol un referèndum, hi ha gairebé la mateixa xifra de ciutadans que acceptarien el resultat d'aquesta votació. I això són tant els del sí com els del no. Què vol dir, doncs? Que som una societat no només profundament democràtica, sinó també profundament unida entorn de la idea de resoldre les legítimes diferències polítiques a través del vot.

En tot cas, des del món independentista es vol fer un referèndum per guanyar-lo, i això passa per fer créixer la base que dona suport a l'Estat propi a l'àrea metropolitana. Què s'ha de fer?

Explicar que l'objectiu no és la independència. La independència és un instrument, com pensàvem que podia ser-ho l'autonomia, per al desenvolupament de les persones, dels col·lectius, de les empreses, de les famílies. Però ho hem intentat i hem vist que el vehicle, l'autonomia, ja no era útil. Al revés, anava perdent capacitat de res-

posta davant dels problemes i les demandes de la gent. Tant si parlem de mobilitat, de la qual l'àrea metropolitana n'és deficitària, i de quina manera, com si parlem d'habitatge, de pobresa energètica, de refugiats, de salut... L'instrument autonomia ha caducat. A més, està en mans d'un Estat, governat pel PP durant molts anys i cridat a ser-ho per la dreta espanyolista durant molts més, que es dedica a anar reduint les competències i la capacitat financera de l'autonomia. Per tant, què li diem a la gent?

Que cal un Estat independent?

Que per seguir prestant bons serveis i garantir el futur dels fills i nés de tots els catalans que viuen i tre-

“Ningú et demanarà que et deixis de sentir espanyol per construir i participar de l'Estat català”

ballen a Catalunya, ens cal un instrument modern i nou. I aquest instrument es diu Estat: Estat independent. Però és un instrument. L'objectiu continua sent el mateix. Així com al principi l'autonomia va donar resposta a les esperances de molta gent i va poder desplegar una xarxa de centres de salut, edu-

catius i d'infraestructures territorials i comarcals molt poderosa, l'Estat és l'instrument que pot donar resposta als desafiaments del segle XXI.

Expliqui's.

L'exigència de la societat catalana, cada vegada més internacionalitzada, que sent propis els desafiaments com el canvi climàtic, les crisis humanitàries i la lluita per la democràcia i la pau al món, fa necessària un altre instrument. Hi ha un desig d'insubornable modernitat en tots els catalans, pensin el que pensin. De país modern, diguem-ne. I per donar resposta a aquesta aspiració de modernitat, que històricament sempre ha tingut Catalunya, avui l'instrument es diu Estat. És l'explicació d'això el que farà que molta gent entengui que, tingui la identitat que tingui, cosa que és innegociable, l'instrument per respondre i donar esperança i oportunitats de futur es diu Estat propi.

Vostè parla d'esperança i d'oportunitats, però molta gent veu amb por el camí cap a la independència. I no sé si la via unilateral per arribar-hi hi ajuda gaire.

La por paralitza. És un instrument al servei del conservadorisme més retrògrad, del poder clàssic, que amb la por en fa prou per paralitzar. Però crec que a això ens hi hem de sobreposar tots. Jo el primer, com a president, però seguidament tothom. Aquí no ens han de tremolar les cames. Perquè val la

pena, val molt la pena, que intentem construir un país en el qual puguem sentir que l'Estat no ens va en contra, com passa ara.

No tothom comparteix aquesta visió.

Bé, jo crec que avui a Catalunya no cal ser independentista per percebre que l'Estat espanyol ens va en contra. Qui agafa el tren cada dia sap de què parlo, per exemple. Però és veritat que cal tenir coratge per sobreposar-se a les campanyes de la por que ens fan. Que si podrà la pensió, que si no podrà anar a visitar els teus parents de fora, que si no podrà parlar en castellà... Un seguit de ridiculeses grotesques, vaja.

Però que molta gent es creu.

És clar, perquè hi ha tota una maquinària de propaganda orientada a la política de la por. I no hi ha res més allunyat de la llibertat i de la democràcia, siguis independentista o no, que la por i l'actuació encaminada a construir una narrativa per atemorir la bona gent. És injust, a més a més. Perquè és clar que la gent pot tenir motius per estar preocupada... ¿Però que no ho està ja avui en dia per les pensions, per exemple? Qui espanta les pensions avui? No és pas l'independentisme. És un Estat espanyol que va buidant la guardiola d'una manera que tothom sap que posa en risc el sistema. I això no ho està fent l'independentisme. Ho està fent l'uniónisme.

Potser s'hauria d'explicar millor, doncs.

El que ens agrada explicar sempre és que l'Estat català del futur no pot cometre l'error de l'Estat espanyol, el qual té territoris que senten que els va en contra. L'Estat català ha de ser el de tots els catalans, pensin el que pensin. Se sentin espanyols o se sentin d'un altre origen, perquè això és innegociable. Però l'Estat l'han de sentir com a propi.

Com s'aconsegueix això?

Garantint que quan necessitin de l'Estat un bon servei de Rodalies, el tinguin. Que quan necessitin de l'Estat unes bones pensions, les tinguin dignes. Que quan necessitin de l'Estat un bon salari mínim, el tinguin. Que quan necessitin tot un seguit de prestacions per competir amb altres territoris europeus

on la seva administració sí que els ajuda, l'Estat respongui. Que quan exigeixin un model energètic amb uns preus de l'energia adequats, l'Estat hi sigui. Amb tot, un Estat que vetlli pels interessos de tots els catalans i que no els preguntin de quina manera pensen. Avui sabem tristament que l'Estat espanyol sí que ens pregunta si som d'una manera o d'una altra, com ha demostrat amb les beques, per exemple. ¿Per què els estudiants catalans han hagut de rebre més tard que la resta d'estudiants d'Espanya l'import de les beques al qual tenien dret?

Vostè què creu?

Per què són catalans? Aquest error que comet l'Estat espanyol de dirnos que, per ser espanyols, primer hem de deixar de ser catalans, nosaltres no el cometrem. Aquest és el gran atractiu de construir un nou Estat independent: que el pot fer la gent, pensin el que pensin. No cal ni tan sols sentir-se catalanista per poder participar en la decisió de com serà l'Estat que governarà la teva vida. No cal. No estem davant la construcció d'un Estat iden-

“Qui espanta les pensions avui és l'Estat espanyol, que les posa en risc buidant la guardiola”

titari. Ningú et demanarà deixar-te de sentir espanyol per construir i participar activament de l'Estat català. No t'ho demanarà ningú. Al contrari, serà un Estat modern.

N'hi ha prou amb aquesta argumentació per vèncer la por de la qual parlàvem abans?

Bé, jo crec que aquesta és la fortalesa en la qual podem basar-nos per desconstruir les campanyes de la por. Per lluitar contra la propaganda injusta dissenyada per espantar la bona gent d'arreu del país. I és aquesta fortalesa la que també explica la força, encara ara, del nostre moviment, malgrat tenir-ho tot en contra.

[Continua a la pàgina següent] ▶

“Hem de vigilar amb la turismofòbia: no podem anar en contra del sector”

Acabem preguntant al president si, una vegada finalitzi el mandat, li agradaria tornar a ser alcalde de Girona:

“Jo tota la vida em sentiré alcalde. Va ser una etapa molt feliç. Però des que sóc president de la Generalitat la meua vida ha canviat radicalment, i Girona està en molt bones mans. Si quan acabi el mandat tinc la possibilitat de fer política en majúscules, no la descarto. Però ja ho veurem. Això no interessa a ningú, perquè ja no seré president. [Somriu]”

◀ [Ve de la pàgina anterior]

Parlem de Barcelona, president. Aquí, als districtes més cèntrics (Ciutat Vella, Gràcia, Eixample i part de Sant Martí i Sants), el tema estrella és el turisme. Com veu aquest debat?

Nosaltres hem dit en més d'una ocasió que hem d'anar alerta amb la turismofòbia. El turisme és un sector molt important a Catalunya. Crea llocs de treball directes i indirectes. Té efectes immediats sobre el sector serveis i el primari. Els turistes es mengen els nostres en-

“Si Barcelona va bé,
Catalunya va bé.
I al revés igual.
Tant Colau com jo
ho hem entès”

ciams, la nostra carn, es beuen la nostra llet i així amb tots els productes que produïm. Compren els nostres objectes. Consumeixen cultura i oci. Compren habitatge, mobiliari... És a dir, els 18 milions de turistes que visiten Catalunya són molt importants per a la nostra economia i la creació de llocs de treball. ¿Com podem combatre el nivell d'atur que tenim si anem en contra d'un dels sectors que té capacitat de generar ocupació? Per tot plegat, jo m'oposo a la turismofòbia.

Potser hi ha llocs on els efectes negatius col·laterals pesen més que aquesta argumentació.

Bé, dit això, també estic absolutament d'acord que el turisme, com tota activitat econòmica, ha de tenir unes pautes de regulació perquè no es converteixi en la llei de la selva i perquè es vagi adaptant tot el que calgui a l'evolució del sector. Avui hi ha una part de Barcelona que percep el turisme com un problema, és cert. Per tant, hem de veure per què està passant això, què hi ha de veritat i quins canvis s'han d'impulsar. Però sempre alertant que no podem anar en contra d'un sector que encara té una gran capacitat de creació de llocs de treball i de generació de riquesa.

Precisament, la creació de llocs de treball i la generació de riquesa és la urgència més important als districtes menys cèntrics (Nou Barris i part d'Horta i Sant Andreu). En aquests barris són molts els que ja no poden pagar ni el lloguer de casa seva.

Aquest és un tema que ens preocupa molt. I treballem per explo-

rar de quina manera podem intervenir-hi, respectant lògicament el mercat, perquè no hi hagi ni lloguers abusius ni una bombolla que exclouï part dels veïns de la possibilitat de viure al seu barri. Som conscients que hi ha una realitat que, si no la controlem, ens pot causar uns efectes perversos. Però hem de conciliar les dues coses: el dret a l'habitatge i el dret al mercat i a la propietat immobiliària.

Regular aquest mercat solucionaria el problema?

No és tant el fet de regular-lo, sinó el fet de posar incentius perquè hi hagi lloguer social. En aquest àmbit sí que les administracions, i particularment la municipal, té recursos per poder-ho fer. Segurament no pot subvencionar l'IBI, però deu poder bonificar una part d'aquest impost a canvi d'un lloguer assequible, per exemple. Bé, hi ha diverses fórmules, ara no vull destacar-ne cap en concret. El que s'ha de fer és invertir-hi molt amb diàleg, amb concertació... És un treball d'ajustament fi. És probable que el que sigui vàlid per a un barri no ho sigui per a un altre. Per tant, potser una política general per resoldre el problema no és tan convenient com la idea d'actuar zona per zona. Tot plegat demana poca demagògia i molta més efectivitat pràctica.

Últimament han firmat acords importants amb l'Ajuntament, com el de l'esperat tancament de la Model o el que permetrà fer arribar el metro als barris de la Marina. S'entén bé amb l'alcalde Ada Colau?

Sí, en general m'entenc bé amb el conjunt d'alcaldes i alcaldesses, i en particular amb l'alcalde de la capital de Catalunya. Gairebé és una obligació, però també és una convicció. Si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I si les coses li van bé a Catalunya, a Barcelona també. Això ho hem entès tots dos i, per tant, des d'aquest punt de vista ja hem demostrat que ens podem entendre. Vostè acaba de posar alguns exemples de grans acords, dels quals n'estic molt orgullós.

En destacaria algun en particular?

El de la Model, perquè feia dècades que es reclamava i ara, sense fer gaire soroll, hem pres decisions pràctiques. Això és el que jo voldria posar en relleu, perquè són coses que sumen. Repeteixo: si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I al revés igual.

Creu que Barcelona va bé després de dos anys de govern Colau? El seu partit a nivell local diu que

veu la ciutat “degradada”, “sense rumb”... I a districtes com les Corts i Sarrià s'han viscut fenòmens, com el de les okupacions, que han aixecat polseguera en llocs gens habituats a aquestes situacions.

Jo no puc fer les funcions de cap de l'oposició de l'Ajuntament de Barcelona. Jo respecto tothom i, per tant, no entraré en un debat d'anàlisi política de la ciutat. Tinc la meua opinió al respecte, lògicament, però jo visc a Girona i conec bé la realitat d'allà. La de Barcelona la conec prou bé, però crec sincerament que no em pertoca a mi entrar ara en un debat de la gestió municipal de la ciutat.

Li preguntava en tant que capital de Catalunya, perquè com deia vostè, per al país és molt important que Barcelona vagi bé.

Davant dels grans desafiaments que té el país, jo estic convençut que Barcelona no s'hi girarà d'esquena. Finalment, estic content que avui l'Ajuntament de Barcelona, després d'un període inicial que podia ser incert, estigui amb el Mobile World Congress, per exemple. Em satisfà que passi

“Estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir”

això. I és que el fet que alguns dels projectes que té el país comptin amb l'empenta de Barcelona és fonamental, perquè és una gran ciutat internacional. També estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir i que la seva alcaldessa participi en el Pacte Nacional pel Referèndum.

Però encara no ha posat a votació l'adhesió de la ciutat a l'Associació de Municipis per la Independència.

No... [Somriu]. Però a mi sempre m'agrada veure les coses en positiu. I com que el president de la Generalitat no pot fer de cap de l'oposició d'enlloc, ni de Barcelona ni de cap altre municipi, l'obligació que té el Govern és la de col·laborar amb tots els ajuntaments. I jo crec que això també val a l'inrevés. Els ajuntaments tenen una part de responsabilitat amb el país. I més si s'és la capital de Catalunya. En aquest cas, crec que hi ha un plus de responsabilitat. Tot plegat és un win-win, i en aquest escenari ens movem. ■

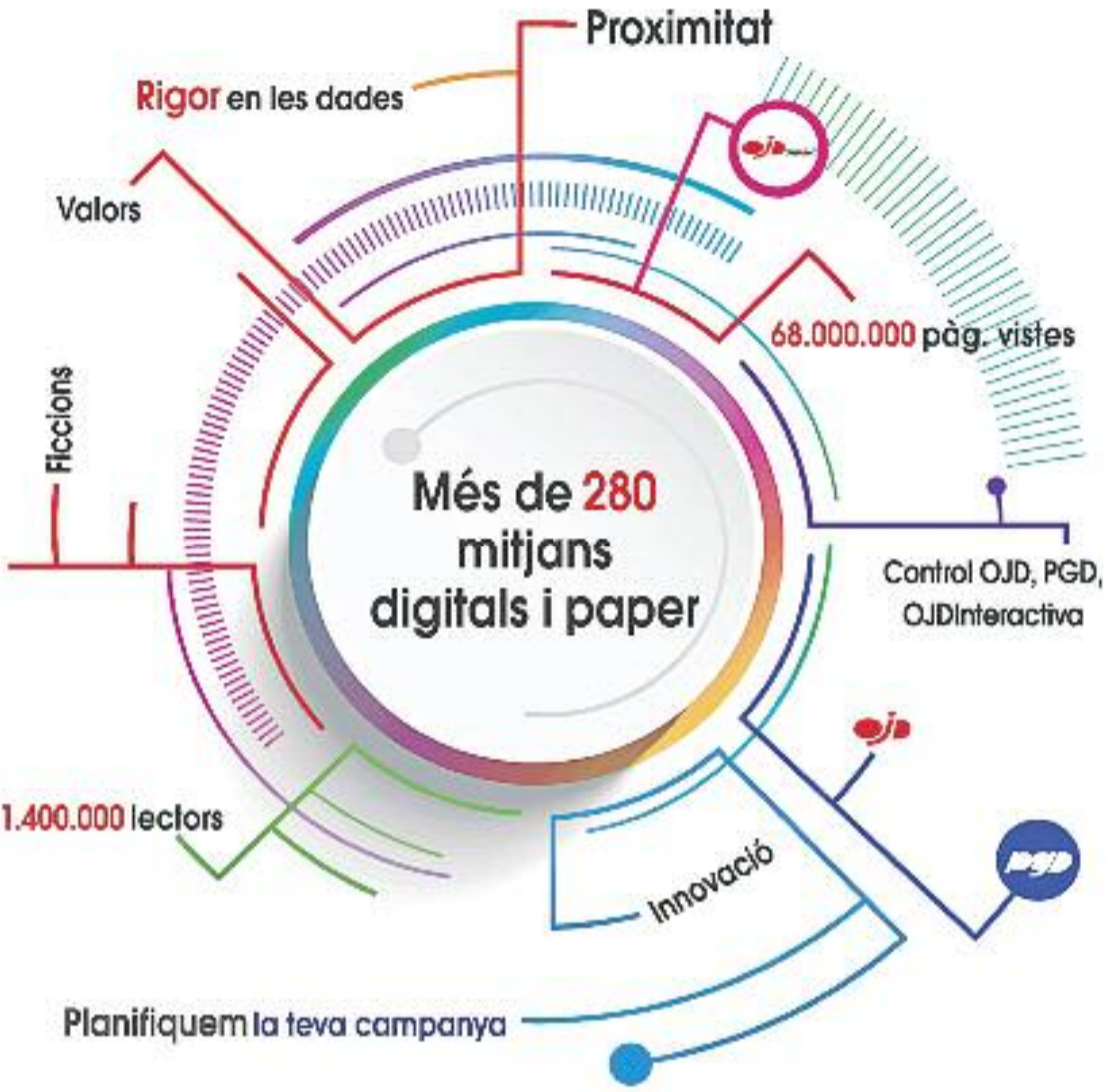

20 anys amic
1997-2017

mitjans d'informació i comunicació

*Mitjans de proximitat
periodisme de confiança*

AMIC - tel. 93 452 73 71
www.amic.media - info@amic.media

Més de 280 mitjans digitals i paper

68.000.000 pàg. vistes

1.400.000 lectors

Rigor en les dades

Proximitat

Valors

Ficcions

Innovació

Control OJD, PGD, OJDinteractiva

Planifiquem la teva campanya

Arribem al teu públic | T'hi portem?

**No hi donis més voltes.
Millors assegurances a millors preus a Fénix Directo**

TERCERS
des de **200€**

TERCERS
AMB ASSISTÈNCIA EN VIATGE
des de **114€**

Truca al 902 44 76 44

FÉNIX DIRECTO
Segur que sí

f t y

ENERGIMED
Clínica d'Acupuntura i Medicina Natural
Direcció mèdica Dra. Isabel Giralt

NOVA CONSULTA MÈDICA A SANT ADRIÀ

ENERGIMED metges i professionals sanitaris, dedicats al món de la salut des de 1986. Treballem per una medicina que integri la medicina convencional i la medicina natural, amb la finalitat de millorar i guarir patologies de la forma més natural i menys agressiva possible.

Servels que oferim :

- Acupuntura
- Acupuntura i Fertilitat
- Servei de suport als tractaments oncològics
- Fisioteràpia
- Osteopatia
- Psicologia i Teràpia Familiar
- Dietètica i Nutrició
- Logopèdia
- Homeopatia

C/ Velázquez 3, local · 08930 · Sant Adrià de Besòs (al costat de l'Ajuntament) Metro L2 - Bus - Tram - Rodalies L1 Tel 93 021 85 17 / 600 206 717 · santadria@energimed.cat · www.energimed.cat

Barcelona serà l'escenari de la primera Setmana del Comerç, una iniciativa pionera que es farà entre els dies 20 i 26 de març perquè professionals relacionats amb el sector intercanviïn experiències i idees. La jornada inaugural tindrà lloc a la Llotja de Mar el dia 20 de març, mentre que el Mobile World Centre de plaça Catalunya acollirà els dies posteriors jornades sobre competitivitat en el comerç.

El comerç de proximitat busca aliats al congrés de mòbils

» Els eixos visiten l'espai 4YFN del Mobile World Congress a Montjuïc
» Allà van conèixer aplicacions que poden ajudar a potenciar el sector

INNOVACIÓ ▶ A petició de la segona tinença d'alcaldia, que encapçala el regidor Jaume Collboni, representants dels eixos comercials van visitar a finals de febrer l'espai 4YFN del Mobile World Congress (MWC) a Montjuïc, on van poder conèixer les últimes novetats de la tecnologia mòbil que proposen les micro-empreses emprenedores.

La visita, on també hi va estar present la regidora de Comerç, Montserrat Ballarín, v servir perquè els comerciants agafessin idees i aplicar-les al comerç de proximitat. A més, durant aquella visita els representants de les associacions comercials van poder intercanviar idees i parlar sobre les necessitats comunes del sector.

Entre algunes de les aplicacions que es van presentar, destaca les que ajuden a seleccionar aliments i entregar-los a domicili o una altra que permet con-

Els botiguers durant la visita. Foto: Twitter (@jaumecollboni)

vertir un catàleg de productes en anuncis publicitaris en format de vídeo. Una oportunitat perquè les empreses de tecnologia poguessin també compartir impressions amb uns potencials clients com són els botiguers.

Amb tot, els comerciants van

expressar que aposten per les noves tecnologies i per estar sempre al dia de les últimes aplicacions per fer que el comerç de proximitat sigui més competitiu. A més, els botiguers van destacar la importància de participar en trobades com aquesta.

Premien els aparadors de tres botigues del districte

RECONeixEMENT ▶ Tres botigues de Sant Andreu van rebre el passat 15 de febrer un premi pels seus aparadors de Nadal. Es tracta de La Botiga de l'Antònia, al Bon Pastor; la drogueria Entorn, de Baró de Viver, i de La Mar de Arreglos, ubicada a la Trinitat Vella. Van ser guardonades en el marc del segon concurs d'aparadors de Nadal que celebra l'Ajuntament. Enguany, al certamen hi han participat una seixantena de comerços de tota la ciutat.

L'entrega dels premis es va celebrar a l'Ateneu Popular de Nou Barris i va estar presidida per la regidora de Comerç, Montserrat Ballarín, que va destacar durant l'acte que l'objectiu del concurs és "conscienciar sobre el paper i la implicació del

teixit comercial a la ciutat", el qual també pretén "visualitzar, potenciar i professionalitzar el comerç de barri, fomentant el consum de proximitat".

A més dels tres comerços vencedors de Sant Andreu premiats, també se'n van donar uns altres cinc. En concret, la farmàcia Chacón, a Trinitat Nova; la farmàcia Domínguez, a Ciutat Meridiana; Tomàs Perruquers, a Roquetes; l'Òptica Lago, al Besòs i el Maresme, i a l'establiment Bayot Collado, ubicat a la Marina.

Els guanyadors han rebut com a premi un assessorament personalitzat perquè puguin millorar la sostenibilitat econòmica del seu negoci, incrementar la quota de mercat i modernitzar els seus canals de comunicació.

Moment de l'entrega dels premis. Foto: Ajuntament

Presentació de la nova entitat de comerciants. Foto: Twitter (@davidgarrofe)

El petit comerç es reagrupa

ENTITATS ▶ El comerç català té un nou actor sobre el taulell. Es tracta de RETAILcat, una federació que engloba la Fundació Barcelona Comerç, Barcelona Oberta, Comertia i Cecot Comerç, i que va nèixer en un acte al MACBA el passat 23 de febrer.

Aquesta nova entitat representa 30.000 botigues de tot el país -al voltant d'un terç del total-, les quals donen feina a 230.000 treballadors, gairebé la meitat de tot el sector a Cata-

lunya. Estarà al capdavant de la nova associació el president de Comertia, Joan Carles Calbet, que va explicar que RETAILcat neix "com una entitat participativa amb la voluntat de debatre i buscar conjuntament vies per afrontar els grans reptes que té al davant el comerç". En aquest sentit, Calbet va assegurar que la nova associació vol ser "gestionada amb transparència i amb una estructura flexible".

Amb el naixement de RE-

TAILcat s'intentarà omplir el buit que va deixar la Confederació de Comerç, la qual va desaparèixer fa uns mesos a causa de la gestió del seu secretari general, Miquel Àngel Fraile.

Per la seva banda, el president de BCN Comerç, Salva Vendrell, va dir que no deixaran passar "cap oportunitat" d'influir en les polítiques comercials i urbanístiques que assegurin la competitivitat del comerç de proximitat català".

Ofertes de feina

Maquetador
Incorporació immediata
Mitja jornada o col·laborador
Imprescindible coneixements de Photoshop i Indesign
Resident a Barcelona ciutat

Comercial de publicitat
Incorporació immediata
Alta a la Seguretat Social
Jornada completa, mitja jornada o col·laborador

Distribuïdor de periòdics amb o sense furgoneta pròpia
Carnet de conduir B o superior
Horari comercial de dilluns a divendres
Jornada completa
Alta a la Seguretat Social o autònom

Gairebé un any després d'accedir a la presidència de la Fundació Barcelona Comerç, Salva Vendrell afronta els pròxims mesos sense alguns dels fronts oberts que tenia el 2016, com ara les diferències amb els eixos comercials més turístics, agrupats al voltant de Barcelona Oberta. Ara, però, en té de nous: la relació amb el govern municipal o els desafiaments del sector.

“Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir: cal innovar”

Salva Vendrell / President de la Fundació Barcelona Comerç

Vendrell ens rep en un moment significatiu i determinant per al futur de l'entitat que presideix. Parla de la relació de la fundació amb l'Ajuntament i de projectes de futur, com ara l'Any del Comerç i la Cultura. Com a fotògraf de professió, fa una instantània de la situació actual i aposta per innovar i treballar en xarxa.

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Com està actualment la relació de la fundació amb l'Ajuntament?

Bé. La fundació ha volgut tenir una bona relació amb tots els governs, fins i tot quan hi ha hagut temes que ens han enfrontat. I ara passa exactament el mateix.

Doncs teníem entès que el conveni de la fundació amb l'Ajuntament, l'espina dorsal dels ingressos de l'entitat, estava en stand by...

No. Sí que és veritat que ens agradaria signar els convenis abans, però això no és d'aquest any, ja que passa sempre.

I en quina situació està el conveni d'enguany?

N'hem parlat, però encara no hem posat fil a l'agulla. Si tot va bé, està previst que se signi abans de l'estiu. S'ha de renegociar tot des del principi. Sabem que hi haurà partides que quedaran pràcticament anul·lades, però n'hi haurà de noves.

Quines queden anul·lades?

Hi haurà una rebaixa substancial de la partida de passarel·les. Sabem que no són una prioritat per a la Direcció de Comerç. No és una cosa que els hi faci molta il·lusió promocionar.

Per què?

Entenen que la despesa que té una passarel·la de moda és molt elevada i que no té prou retorn directe per al comerciant. Amb les desfilades mostrem als veïns que tenen tot el que volen a cinc o 10 minuts caminant. En aquest sentit la funcionalitat és molt bona, i el retorn immediat l'endemà també. Però no deixes de gastar-te molts diners en només dues hores. Si ho plantejges així, tenen la seva part de raó. Però si ho fas des del punt de vista que és una

festa per al barri, potser no és tan car. Però vaja, les prioritats ara mateix no són aquestes.

Quines són?

Treballar amb talent jove, amb dissenyadors emergents... Fer un altre tipus de passarel·la. Aquest any no es faran a la primavera, perquè no donarà temps. Bé, sí que hi haurà alguna desfilada on col·laborarem, però no sabem com, encara. Seran bàsicament de districte: s'organitzaran des dels mateixos eixos amb el suport del Districte. A la tardor començaran les nostres passarel·les renovades, a gust de tots i amb menys pressupost.

I a part de les passarel·les, hi ha cap altre tema que es vegi afectat en un futur pròxim?

L'Indicador de Comerç de Barcelona (ICoB), un estudi trimestral que es feia amb ESADE sobre l'estat del

“Volem fer l'Any del Comerç i la Cultura, amb el qual lligarem els dos mons”

comerç, ja no el fem. Treballar amb ESADE és car i entenen que el cost de l'estudi no està justificat.

Teniu cap alternativa a l'ICoB?

S'ha intentat fer alguna cosa amb el departament d'estadística del consistori. Però és un departament molt professionalitzat i, potser, el nostre mètode de treball no hi encaixaria.

Hi ha cap altre aspecte o activitat que canviaria?

No, aquests dos serien els mésponents. El que sí que farem l'any que ve és treballar la campanya de Nadal de la mà de l'Ajuntament, en comptes de fer-ne dues de diferents. Hem de col·laborar, perquè la pas-

sada campanya municipal no hagués tirat endavant sense els eixos.

Tot plegat, un signe més de l'estabilització de l'àrea de Comerç, després dels canvis de cadira inicials. Com valora la tasca de Montse Ballarín al capdavant de l'àrea?

Molt positivament. Ja no només per la Montse, amb la qual tenim una relació molt fluïda, sinó pel fet de tenir un interlocutor estable amb l'Ajuntament. Ara hi ha una directora i una regidora de Comerç –amb les feines molt ben definides– i un tinent d'alcalde, en Jaume Collboni, que ens dedica força estona.

Amb qui també sembla que han refet ponts és amb Barcelona Oberta. De fet, han creat conjuntament RETAILcat, una plataforma d'àmbit català en defensa dels interessos dels comerciants. Servirà per omplir el buit que va deixar la Confederació de Comerç?

RETAILcat no vol ocupar l'espai de ningú. És una cosa completament diferent del que s'ha fet fins ara. En reunions informals vam començar a parlar d'una possible integració entre la fundació i Barcelona Oberta. Uns mesos més tard, la Confederació va caure. I és arran d'això que s'accelera tot plegat. Per tant, s'hagués format igualment.

Què aporta de nou RETAILcat?

No pretenem ser una patronal, d'entrada. Vol treballar conjuntament diferents aspectes que uneixen a tot el sector. Cal entendre que una botiga de barri de la fundació té alguna cosa a veure amb una empresa adherida a Comertia. Ens afecten per igual qüestions com les rebaixes, els municipis turístics o les grans superfícies, i hem d'anar units. RETAILcat vol integrar, no vol fer esquerdes al sector. Totes les entitats hi estan acceptades i es respectarà la seva independència. És una visió més innovadora del comerç, potser rejuvenida per una generació que empeny molt i vol fer coses noves.

PIMEC no és a la nova entitat. Per què?

Perquè no ha volgut. No ens hem assegut formalment a parlar del tema.

Potser aspira a ocupar l'espai de la Confederació...

Exacte. Abans hi havia la Confederació i PIMEC. Quan cau la primera, l'únic representant del comerç català que queda és PIMEC.

RETAILcat tindrà un ull posat a la tramitació parlamentària de la nova llei de comerç catalana. Una norma que liberalitza les rebaixes. Com ho valora?

No hi estem d'acord. “Anar de rebaixes” s'ha convertit en un verb, en canvi no anem “d'outlets”. Cal defensar el concepte i la seva temporalitat, lligada a l'hivern i a l'estiu.

Un altre punt de l'avantprojecte de llei de comerç és l'ampliació a 75 hores d'obertura permeses a la setmana. Com ho valora?

No ens afecta, sempre i quan es respectin els llocs de feina de qualitat i no es reaprofiti personal. És mitja horeta cada dia de més. Estem acostumats a obrir moltes hores al dia i ja no ve de tres més.

No creu que afectaria la conciliació familiar?

No. Estem en un país mediterrani. Això de tancar a les sis de la tarda, anar a casa a sopar i ficar-se al llit a les vuit no va amb nosaltres. Aquí a quarts de 10, a l'estiu, és de dia.

Un clima que atrau turistes. Ha d'aprofitar-se'n el comerç?

Necessitem turisme de qualitat. El

de borratxera no ens aporta res. Cal desestacionalitzar-lo i descentralitzar-lo. Però no s'ha de demonitzar el turista. No és dolent. No fa fora la gent dels barris. Barcelona està de moda: aprofitem-ho.

En aquest sentit, com es pot portar els turistes cap a eixos perifèrics de la ciutat?

No pots fer anar el turista a barris perifèrics, d'entrada. Hauries de fer una pedagogia molt gran perquè hi acabés anant.

Parlant ara dels eixos de barri, quina és la seva realitat actual?

Potser no tot el comerç que tenim i representem a Barcelona pot subsistir. Hi ha algunes botigues que no és que no defensem, sinó que potser no estan preparades per al segle XXI. Només cal mirar al nostre voltant: encara hi ha comerços sense ordinador o amb només una calculadora sota el taulell. Així no anem bé. No podem viure del passat: cal innovar. Per tant, s'ha de fer formació, ajudar a tots aquests comerços a tirar endavant i que no se'n tanquin més.

Parlant d'innovació, quins són els plans de futur de la fundació?

Ara volem fer l'Any del Comerç i la Cultura. Va ser una idea nostra que vam plantejar al tinent d'alcalde Collboni, que ho va veure amb bons ulls. Segurament anirà de la primavera d'enguany fins a la de l'any vinent i es tractarà de fer servir el comerç per fomentar la cultura i a la inversa. Lligar els dos mons i donar un ús als nombrosos espais culturals dels barris, els quals s'utilitzen poc.

línia 20 edicions
418.617 exemplars
difusió controlada per OJD-PGD

Barcelona · Barcelonès Nord · L'Hospitalet · Baix Llobregat · Baix Maresme · Vallès · Turisme

comunicació21

publicitat@comunicacio21.com · 686 429 517 · comunicacio21.cat

LE VEDRIGNANS

PARC RESIDENTIEL " LE VEDRIGNANS "
Route de Vedrignans - 66800 - Saillagouse, França
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL"
Route du Puigmal - 66800 ERR, França
levedrignans66@orange.fr - www.levedrignans.com
Tél : +33(0)4 68 04 04 79 - Fax : +33(0)4 68 04 06 89

EQUIPAMENTS: Cuina equipada. 1 o 2 banys amb dutxa. Mantes. T.V. Terrassa. Jardí. Wifi gratuït. **APARCAMENT:** al xalet per 2 cotxes.

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu. **SUPLEMENTS:** Electricitat 0,28 Euros el kw. **ANIMALS:** 5 Euros/nit vacunats. Acceptats: 1 gos gros ó 2 de petits.

Taxa turística: + de 18 anys: 0,25 € / dia (2014) **SERVEIS:** Neteja 40 Euros/ 50 Euros. / Genêt, Lupin, Jasmin: 40€ / Gentiane, Edelweiss, Angélique: 50€

Fitxa rentadora: 5,00 Euros. **Fitxa assecadora:** 5,00 Euros. **Lloguer llençols/setmana:** 10,00 Euros. 2 restaurants a 250 m i a 500 m. **FIANÇA:** 200 €

Tarifes variables del 03/12/2016 Al 02/12/2017	Temporada Alta		Temporada Mitjana		Temporada Baixa	
	26-12-16/02-01-17		02-12-16/11-12-16		17-09-16/02-12-16	
Vacances escolars només per setmanes	04-02-17/18-02-17		17-12-16/26-12-16		11-12-16/17-12-16	
	22-07-17/19-08-17		02-01-17/04-02-17		18-02-17/08-04-17	
Per menys dies: consultar	08-04-17/17-04-17		08-07-17/22-07-17		17-04-17/08-07-17	
	19-08-17/26-08-17				26-08-17/02-12-17	
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes	Semaine	Prix par nuit, 2 nuits minimum		Semaine	Prix par nuit, 2 nuits minimum	
		WE	Hors WE		WE	Hors WE
		Prix par nuit, 2 nuits Min.			Prix par nuit, 2 nuits Min.	
Genêt: 2 ad. + 2 nens.	Saillagouse	535 €	105 € 80 €	390 €	75 € 55 €	330 € 65 € 45 €
Lupin: 2 ad. + 4 nens.	Saillagouse	585 €	115 € 85 €	440 €	85 € 60 €	350 € 70 € 50 €
Lupin Special: 4 ad. + 2 nens	Saillagouse	750 €	150 € 105 €	600 €	120 € 90 €	460 € 90 € 70 €
Gentiane: 6 ad. + 2 nens	Saillagouse/Err	915 €	185 € 130 €	770 €	155 € 110 €	580 € 115 € 85 €
Edelweiss: 8 ad.	Saillagouse/Err	990 €	195 € 145 €	845 €	170 € 120 €	650 € 130 € 95 €
Jasmin: 2 ad. + 3 nens	Err	595 €	120 € 85 €	450 €	90 € 65 €	390 € 80 € 60 €
Angélique: 4 ad. + 3 nens	Err	808 €	160 € 115 €	660 €	130 € 95 €	550 € 110 € 80 €

Sallagosa, un poble amb encant
Sallagosa es troba al bell mig del Parc Regional dels Pirineus Catalans, envoltat d'una riquesa natural excepcional. El poble està envoltat de diverses reserves naturals i paratges atractius i de més de 60 llacs i altes muntanyes. La comarca gaudeix d'un microclima d'influència mediterrània. De fet, es pot gaudir del sol durant 300 dies a l'any. La fauna i la flora, abundants a les quatre estacions, et seduiran mentre passeges amb la família o mentre fas esport. A l'hivern, les 12 estacions d'esquí properes et permetran practicar moltes activitats: esquí alpi o de fons, snowboard, travessa amb raquetes,... I després de l'activitat física no hi ha res millor que relaxar-se a qualsevol dels banys d'aigua calenta natural abans de seure a taula i gaudir de l'exquisida gastronomia d'ambdós costats de la frontera.

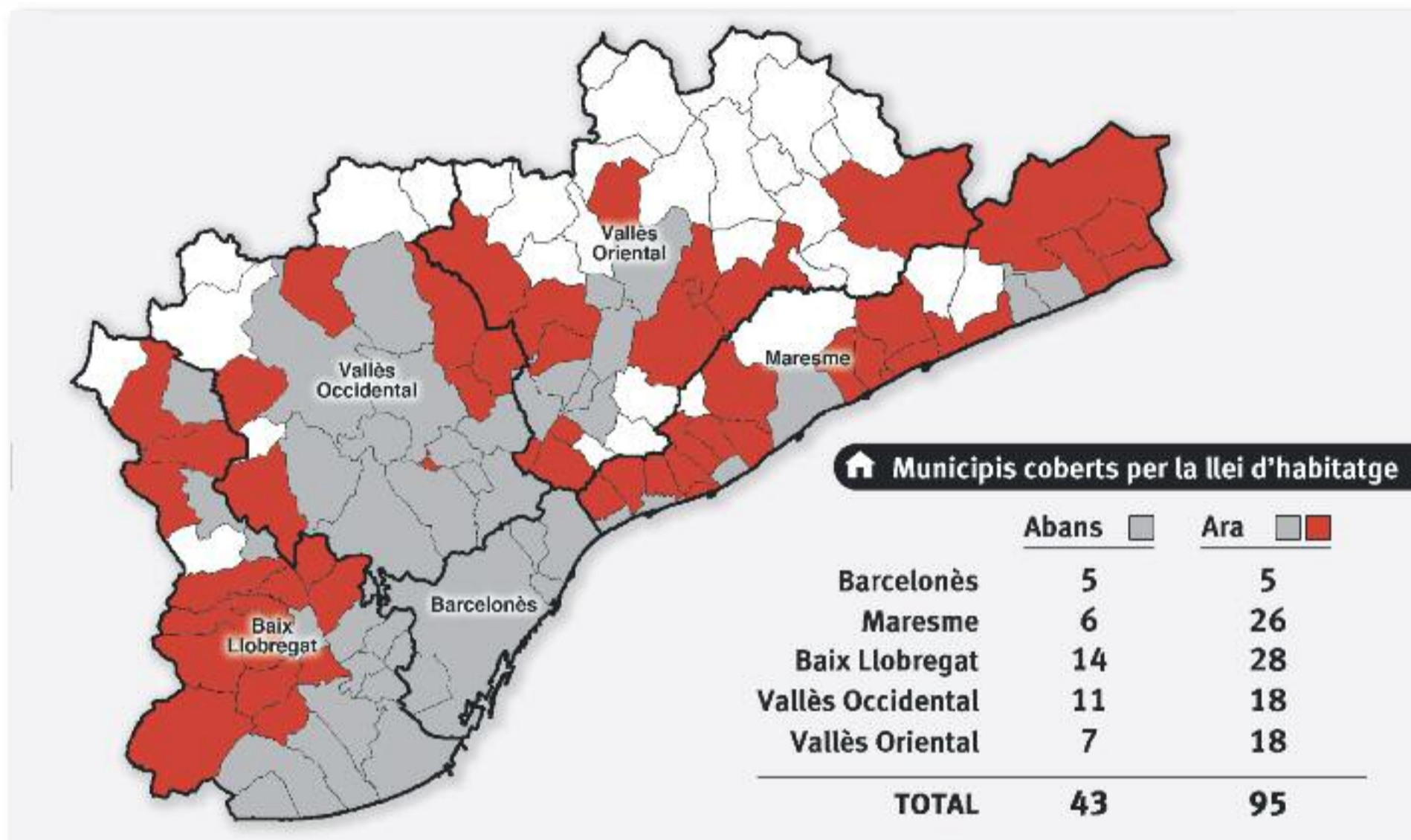
LE VEDRIGNANS

VACANCES TOT L'ANY A LA CERDANYA

2 llocs privilegiats a Saillagouse i a Err

Garantint el dret a l'habitatge

- » La nova llei de protecció del dret a l'habitatge per a persones en risc d'exclusió ja està en marxa
- » La normativa permet a les administracions disposar de més eines per evitar desnonaments

Els municipis de l'àmbit metropolità que la Generalitat acredita que tenen una alta demanda d'habitatge social s'han doblat amb la nova llei. Infografia: Línia

HABITATGE ▶ Catalunya torna a disposar d'una eina clau per garantir que ningú es quedi al carrer. La Llei 4/2016, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial, ja està en marxa. Amb la nova normativa, les administracions disposen de més instruments per ajudar les famílies que estan endeutades, ampliar el parc públic de pisos i evitar així els desnonaments.

Amb aquesta nova llei es dona, en paraules del Govern, "una resposta ràpida, necessària i de país" a la suspensió per part del Tribunal Constitucional (TC) de la normativa anterior, la Llei 24/2015, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. En concret, permet superar els tres elements clau de l'anterior normativa que quedaven suspesos pel TC: la mediació, el lloguer social i les expropiacions de l'ús dels pisos en cas de necessitat a municipis amb una alta demanda.

La llei va ser aprovada per unanimitat al Parlament el passat 23 de desembre i és fruit de la proposta elaborada pel grup de treball constituït per representants de la Generalitat, entitats municipalistes, el

Consell de l'Advocacia Catalana i l'Ajuntament de Barcelona.

MÉS COBERTURA

Una de les principals novetats de la normativa és que s'amplia el nombre de municipis on el Govern acredita que hi ha una alta demanda d'habitatge social. En concret, han passat de 72 a 234 a tot Catalunya, mentre que a l'àmbit metropolità, l'increment ha estat de 43 a 95. En

Amb l'impost de pisos buits es podran recaptar 20 milions

aquests municipis, el Govern podrà aplicar l'impost sobre pisos buits i recaptar fins a 20 milions d'euros.

Amb la nova normativa a la mà, aquests municipis tenen eines per poder intervenir en matèria d'habitatge i evitar l'exclusió residencial. En concret, poden expropiar temporalment l'ús dels pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los un ús social.

La llei també prioritza la mediació entre els bancs i les famílies amb sobreendeutament a causa de l'habitatge, amb la qual cosa es buscaran solucions per evitar que hagin de marxar de casa seva. En aquesta línia, s'estableixen mesures per realitzar amb lloguer social famílies en risc d'exclusió i de ser desnonades.

Més de 1.100 tècnics d'habitatge i de serveis socials, responsables jurídics, així com càrrecs electes han participat en les set jornades de formació sobre les novetats de la llei i ja s'han constituït les vuit comissions de sobreendeutament, formades per representants del Govern, les entitats socials, advocats, ajuntaments i entitats financeres, que ajudaran les famílies més vulnerables.

COMPROMÍS DEL GOVERN

Per altra banda, la normativa recull el compromís del Govern de presentar, en un màxim de nou mesos, una llei per regular el lloguer a Catalunya. Aquesta futura legislació es basarà en els criteris del grup de treball sobre el lloguer impulsat per la Generalitat i que va presentar les seves conclusions al gener.

Les eines que aporta la llei

PISOS BUITS ▶ La norma possibilita expropiar l'ús de pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los una utilitat social durant un període d'entre 4 i 10 anys, emparant-se en la llei d'expropiació. Aquesta mesura compta amb una dotació de 14 milions, els quals aportaran a parts iguals els ajuntaments dels 234 municipis amb forta demanda d'habitatge social i la Generalitat. Es calcula que es podrà expropiar l'ús de 2.000 pisos buits.

REALLOTJAMENT ▶ La nova norma obliga les entitats financeres i grans propietaris a realitzar famílies en risc de ser desnonades

amb un lloguer social durant tres anys ampliables a tres més.

MEDIACIÓ ▶ El nou text legal estipula la creació de comissions arreu del país que analitzaran els casos de sobreendeutament de famílies a causa de l'habitatge per trobar una solució. Seran les Comissions d'Habitatge i Assistència davant Situacions d'Emergència Social (CHASE). El Govern ha elaborat diverses guies de suport, per orientar els ciutadans, les entitats financeres i els ajuntaments a l'hora d'aplicar la nova llei, que es poden descarregar al web d'Habitatge de la Generalitat.

Waterpolo | Els sèniors del Sant Andreu es mantenen al 'play-off'

El femení tercer i el masculí sisè. Els dos equips del CN Sant Andreu mantenen les seves posicions de *play-off* en la recta final de la temporada regular. De cara a les pròximes setmanes, les noies de Javi Aznar afrontaran un calendari relativament assequible, contra el Ciudad Lineal i el Saragossa, mentre que el primer equip masculí es veurà les cares contra dos rivals, el Terrassa i el Mataró.

Jèssica Vall torna de l'Open de Marsella amb dos ors

» La nedadora del CN Sant Andreu guanya en les proves de 100 i 200 metres braça i mostra el seu bon estat de cara a l'estatal

NATACIÓ ▶ Exhibició a França. Jèssica Vall va aconseguir dues medalles d'or al Meeting Open Mediterraneu que es va disputar a Marsella durant el primer cap de setmana d'aquest mes i va avisar del seu estat de forma de cara a l'Open estatal que s'ha de disputar a Pontevedra el mes que ve.

La nedadora del CN Sant Andreu no va voler perdre's la cita francesa, un dels clàssics de la natació de l'hivern i va tornar de la capital de la Costa Brava amb la victòria en les proves dels 100 i dels 200 metres braça. Vall va penjar-se el seu primer metall el dia 4, amb una demostració d'autoritat en la final dels 200 i va aturar el cronòmetre en 2 minuts, 25 segons i 44 centèsimes, una marca gairebé 3 segons superior a la de la segona classificada, Fanny Lecluyse. La britànica Cerys Coley va completar el podi.

L'endemà, el dia de la clau-

Vall va aconseguir uns grans resultats a França. Foto: Twitter (@JessicaVallMo)

sura de la competició, Vall va tornar a posar-se a prova en una distància molt més explosiva i va tornar a pujar al calaix més alt del podi, malgrat que en aquesta ocasió la victòria va estar molt més disputada. La nedadora del Sant Andreu va poder completar la prova dels 100 metres en 1 minut, 7 segons i 93 centèsimes en

un ajustat final a l'esprint contra les italianes Arianna Castiglioni i Martina Carraro.

Un cop superat aquest repte, Vall torna a pensar en els entrenaments per preparar l'Open de Pontevedra que es disputarà entre el 8 i l'11 d'abril, on es decidiran les mínimes per al Mundial de Budapest del juliol.

Gabe Abrahams encara el final del seu últim repte

ATLETISME ▶ El marxador més conegut del districte encara la recta final del seu últim repte. Des del passat dia 6, Gabe Abrahams viu immers en una caminada *multiday* amb la qual vol recórrer més de 1.000 milles (uns 1.610 quilòmetres). Per fer-ho, Abrahams s'ha marcat el repte de recórrer entre 40 i 50 quilòmetres cada dia en dos circuits que el porten des de la ciutat fins a Castellbisbal, al Vallès Occidental o des de la ciutat fins a la Sentiu, al Garraf.

Abrahams, que té plusmar-

ques mundials de marxa nòrdica, *beach run* i *beach walking*, va començar aquesta caminada (que intenta completar en la modalitat d'*speed walking*) el passat dia 6 amb els primers 40 quilòmetres i va completar la primera setmana per sobre dels 300 quilòmetres.

Si Abrahams continua amb aquesta projecció, completarà aquesta prova cap a mitjans del mes que ve. L'atleta actualitza diàriament tots els seus progressos i penja fotografies de totes les seves caminades al seu portal web gabe-abrahams.jimdo.com.

Bekele i Chesum guanyen la 39a edició de la Marató

ATLETISME ▶ Un matí per recordar. El kenia Kipkemoi Chesum i l'etiòp Helen Bekele es van proclamar guanyadors de la 39a edició de la Marató el passat dia 12 en una cursa que, per segon any consecutiu, va superar la xifra de 20.000 participants.

El triomf de Chesum, però, té una dimensió especial per diverses raons. Aquesta era la primera marató que corria l'atleta africà, que a més venia a fer de llebre per a un dels principals favorits, Sisay Jisa Mekonnen, que va haver d'abandonar. Chesum, que corre en

la categoria paralímpica (té una malformació al seu braç dret) va decidir continuar juntament amb el seu compatriota Jacob Cheshari i va travessar la meta amb una gran marca, 2 hores, 8 minuts i 57 segons.

L'altra gran protagonista de la jornada va ser Bekele, que va aconseguir escriure el seu nom en lletres daurades en la història de la cursa, rebaixant en 18 segons la marca de Valery Jemeli Aiyabei. L'atleta d'Etiòpia va completar els 42 quilòmetres en 2 hores, 25 minuts i 4 segons.

La UE Sant Andreu es dispara i ja és a dos punts del quart

FUTBOL ▶ Vuit punts dels darrers 12 han disparat les opcions de la UE Sant Andreu, que ja és a només dos punts de la quarta posició. L'equip torna a mostrar la seva versió més sòlida, tant al Narcís Sala com a domicili, i encara la recta final de la competició amb moltes coses a dir.

Els quadribarrats van aconseguir els tres punts contra dos rivals de la zona baixa (1-2 contra el Sabadell B i 2-0 en la visita a la UE

la Jonquera), mentre que els compromisos contra el Peralada, segon, i el Vilafranca, tercer, es van resoldre amb repartiment de punts, 0-0 i 1-1, respectivament.

A més, els de Mikel Azparrén encara tenen pendent un partit que es va ajornar, contra el Palamós, que es disputarà el pròxim dia 15 a les 8 del vespre al Narcís Sala, i que podria fer que els quadribarrats li prenguessin la quarta posició a l'Ascó.

Pintor Rodríguez Díaz

Autónomo

- **Pintura en general**
- Pintura Decorativa**
- Vinilos**
- Casas, Pisos, Locales**

- **Trabajos Garantizados**
- Experiencia y Seriedad**
- Mejoramos su Presupuesto**
- Amplia Gama de Colores**

Carlos Rodríguez · Tel. 691 482 036 · pinturasrodriguezdiaz@gmail.com

UNA PORTA OBERTA A L'HABITATGE

Perquè comptes amb **ajuts per pagar** el lloguer o la hipoteca, amb **pisos públics** de lloguer social i amb eines de **mediació amb els bancs** per evitar desnonaments.

Estem molt a prop teu per garantir el dret a l'habitatge. Adreça't a la teva **Oficina Local d'Habitatge**.

UNA PORTA OBERTA
A L'HABITATGE

Més informació a
habitatge.gencat.cat

Generalitat
de Catalunya

agenda@comunicacio21.com

AGENDA MENSUAL

cultura21.cat
el portal català del sector de la cultura

CULTURA

DISSABTE 18 DE MARÇ

19:00 *Explica'm un conte*, dirigida per Mariona Casanovas i protagonitzada per Jacob Valtramunt, Marta Codina i Eduard Benito arriba a Sant Andreu. / La Lira.

El cicle dedicat a Beethoven arriba a la seva fi a Navas

Dm. 28 de març a les 19:00

Beethoven i el Quartet serà el títol de la tercea i darrera sessió del cicle d'audicions comentades que se centren en la figura del genial compositor alemany. / Centre Cívic Navas.

TALLERS

Darrera sessió del taller 'La música i el cervell'

Dm. 14 de març a les 19:00

El cicle de tallers i conferències *La música i el cervell* arribarà a la seva fi amb la xerrada anomenada *On sentim la música i per què ens dona plaer?*. / Centre Cívic Navas.

DISSABTE 18 DE MARÇ

12:00 Janet Recasens s'encarregarà d'una nova sessió del taller de *Ho'oponopono*, un sistema ancestral de resolució de conflictes que té el seu origen a les illes de Hawaii. / Biblioteca La Sagrera - Marina Clotet.

DISSABTE 25 DE MARÇ

11:30 Per últim dissabte durant aquests primers mesos de l'any, el *swing* s'apoderarà de la plaça Can Fabra en un matí que s'omplirà d'aquest estil de música i ball. Activitat gratuïta. / Plaça Can Fabra.

EXPOSICIONS

DISSABTE 25 DE MARÇ

Tot el dia Surfcity és la mostra del Festival Internacional de Cultura Contemporània de surf. A banda de l'exposició, durant aquesta jornada hi haurà tallers i actuacions musicals en viu. / Fabra i Coats.

DISSABTE 1 D'ABRIL

Matí-Tarda El *potlatch* és una cerimònia practicada pels indígenes de la Colúmbia britànica, que pren la forma d'un festí en el qual els membres d'una comunitat distribueixen la seva riquesa. / Centre Cívic Sant Andreu.

INFANTIL

Una tarda per aprendre a fabricar instruments musicals

Dv. 17 de març a les 17:30

José Antonio Domínguez s'encarregarà d'aquest taller infantil de construcció d'instruments musicals. / Biblioteca Trinitat Vella - J. Barbero.

DIUMENGE 26 DE MARÇ

12:00 *Bombolles de paper* és el nom de l'últim espectacle familiar de la companyia Múcab Dans. Les entrades costen 9,5 euros. / Sant Andreu Teatre.

DIVENDRES 31 DE MARÇ

17:30 *El primer pas. Bolquers, preguntes i respostes* és una sessió pensada perquè pares i mares tinguin totes les claus per acompanyar els seus fills durant aquesta època de la seva vida. / Centre Cívic Baró de Viver.

ESPORTS

DISSABTE 1 D'ABRIL

17:30 Partit de waterpolo femení corresponent a la 16a jornada de la Divisió d'honor entre el CN Sant Andreu i l'AR Concepción Lineal. / Piscina Pere Serrat.

La UE Sant Andreu rep la visita de l'AEC Manlleu

Dg. 26 de març a les 12:00

Partit de futbol corresponent a la 31a jornada de Tercera divisió entre la UE Sant Andreu i l'AEC Manlleu. / Municipal Narcís Sala.

13.667 raons per llegir-nos

línia santandreu

* L'Oficina de Justificació de Difusió (OJD) ha certificat que la tirada mitjana de Línia Sant Andreu és de 13.667 exemplars mensuals.

Vols anunciar-te?

Tel. 686 429 517

publicitat@comunicacio21.com

EL MEJOR PAN, EL DEL BARRIO
Y EL MEJOR CONCESIONARIO,
LO TIENES EN EL BARRIO.

COMERCIAL CITROËN, LO MÁS DEL BARRIO.

Ser del barrio, son todas ventajas. Aquí tienes las mejores chuches para un domingo de cine en casa, los mejores tomates para que los pagues mañana si quieres, el mejor café con tertulia incluida y ahora también lo mejor de Citroën: su gama al completo de vehículos, el asesoramiento más profesional y toda la tecnología y el confort que necesitas. A veces no es necesario ir lejos para encontrar lo que buscas, a la vuelta de la esquina tienes tu Concesionario Comercial Citroën. Presume de barrio y de coche.

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

CITROËN prefer TOTAL CONSUMO MIXTO (L/100 KM) / EMISIÓN CO₂ (G/KM): CITROËN C3: 3,4 - 4,6/87 - 107

COMERCIAL CITROËN, S.A.

RAMBLA GUIPÚZCOA, 177, 08020
TEL.: 93 498 79 50

TANATORI
BARCELONA RONDA DE DALT

QUÈ CREUS QUE HI HA DESPRÉS DE LA MORT?

☐ El cel	☐ La reencarnació
☐ El no-res	☐ Un merescut
descans

A ÀLTIMA també ens preguntem què hi ha després de la mort.
I tampoc no ho sabem. El que sí que sabem és què hi ha darrere
d'un **excel·lent servei funerari**.